

avgust 2024

Mediterran 2024

Egejsko morje

1. avgust 2024, četrtek

Volos, Tesalia

Ob 11h dobiva ključke rdeče Pande in odpeljemo se proti Meteorom.

Tesalija je SZ od Volosa ena sama obširna obdelana ravnina. Okoli Volosa so še vidne posledice predlanskega velikega požara. Ko grički preidejo v ravnino, so okoli nas samo polja žit, bombaža, nasadi pistacije. Vse je namakano. Vozimo se po plačljivih in neplačljivih ravnih avtocestah skoraj do Kalabake, ki je izhodišče za Meteore. Iz roba tesalske nižine se kar naenkrat dvignejo temni balvani s samostani na nekaterih vrhovih. Po priporočilih iz blogov na krožno cesto med samostani zapeljeva iz Kastraki-ja. Cesta je novodobna turistična pridobitev. Do samostanov se ne pleza več po lestvah. Dostopni so iz parkirišč po lepo urejenih poteh z veliko stopnicami.

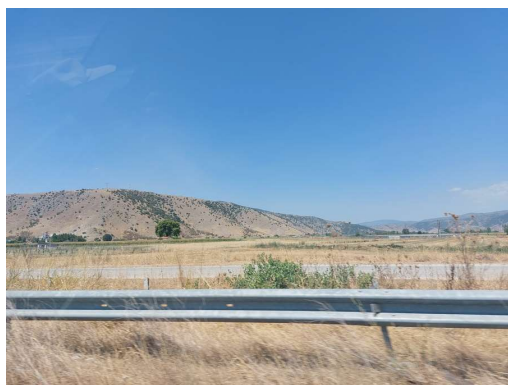
Ogledava si samostan Roussanou. Je prvi na vrh balvana postavljeni samostan. Danes v njem živi 15 sester. Je najmanjši in morda najmanj obiskan. Ostali danes odprti samostani so bili prepolni obiskovalcev. Samostani so odprti nekje med 9 in 16h. Vsak samostan je en dan na teden zaprt, na različne dneve. Pravila oblačenja zahtevajo, da imajo moški oblečene dolge hlače, ženske pokrita kolena in ramena. Primerno oblačilo dobiš lahko na vhodih. Vstopnina je 3 eur za posamičen samostan. Štirinožcem je vstop prepovedan, so jim pa na voljo zelo lepe sprehajalne poti.

Tudi midva priporočava ogled iz smeri Kastraki-ja, ker je bolj slikovit.

Nazaj se vračamo po deželni cesti. So prav tako ravne in lepo urejene, samo več semaforjev srečaš. Srečamo tudi tovarno piškotov s tovarniško prodajalno. Kapitan je prišel na svoj račun. Naprej se odpeljeva s 5-kilsko zalogo kapitanovih najbolj omiljenih piškotov. 1 kg je stal 6 eur...

Ustrezno taverno najdeva šele v Larisi. Ker imava prevozno sredstvo, grem v market pred Volosom predvsem po pijačo. Lidl je bil slaba izbira. Včerajšnji market v mestu je kot Maximarket, Lidl slabši kot ljubljanski Eurospin na Vrhovcih.

Zvečer operemo Laro in sebe. Noči niso več tako vrele in se bolje spi.

ravna pokrajina, po gričih se pase živina, po nižinah so namakana polja

Meteori

Vaarlam

nori balvani

Roussou

Roussou in Nicolas Anapausas

Vaarlam

Vaarlam in Roussou

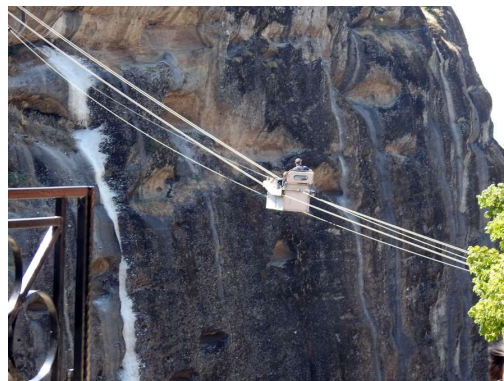

Vaarlam

Great Meteoron 1

2. avgust 2024, petek

Volos, Tesalia - Mandraki, Skiathos

Zjutraj vrneva Pandico. Dobro je služila. Arno ji je zelo hvaležen za lepo ohlajeno večurno spanje.

"Bucu" v rent-a-carju pojasni Bogdanu, čemu je voda v pristanišču tako motna. Lani septembra se je na Tesalijo izlil ciklon Danijel. Veliko ravnico je popolnoma zalilo. Poplavlilo je polja, tovarne gnojil, farmacevska podjetja, vasi so izginile, jezero se je podvojilo. Vsa ta umazana voda se je zlila v morje. V pristanišče pritekata dve rečici. Prinesli sta več kot meter strupenih usedlin. V okolici se nihče več ne kopa in ne lovi rib.

Še skok v pekarno in izplujemo. Plujemo in plujemo, a vetra ne dočakamo. Sidramo v pesek pred plažo Mandraki na SZ strani Skiathosa. Želimo doseči Halkidiko še pred novim izbruhom meltemija.

Piha jugo-vzhodnik z vonjem borovcev in nas prijetno hladi. Danes bo za večerjo ovčka dušena z bučkami in melancani...in krompirček.

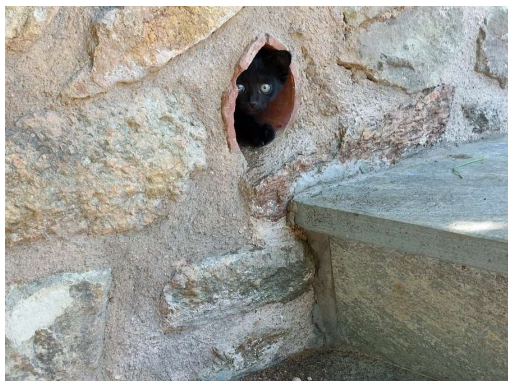
Še nekaj slik za nazaj:

samostan Svete trojice nad Kalambaki-jem

samostan Sv. Štefana in tesalska ravnica v ozadju

tale se je skril velikemu Arnu kar v odtočno cev

tovarniška prodajalna cookiejev

happy Bogdan

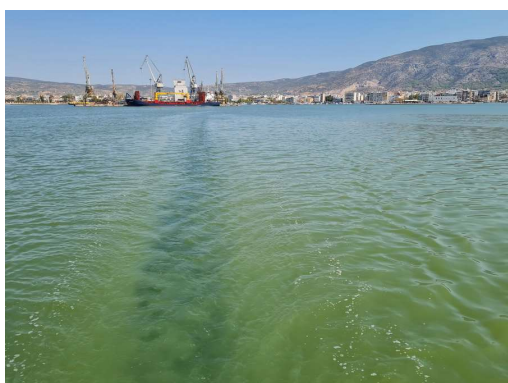
razlog

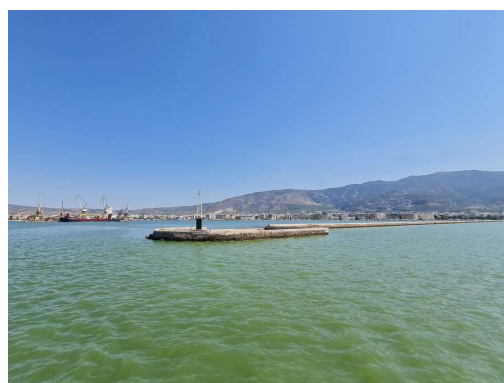
bombaž

pistacija

motne vode pristanišča Volos

Volos

rt Trikeri in istoimenska vas nad njim

Leteči delfin kljub častitljivi starosti še vedno v funkciji

3. avgust 2024, sobota

Mandraki, Skiathos - Agiokampos, Tesalia

Vklopimo motor in se previdno odpeljemo, da se ne zalitimo v kakšno skalo na dnu. Strašijo bolj kot ne samo na zemljevidu. So vsaj 3 m globoko. Presenečen si vseeno, ko globinomer skoči iz 6 na 3 m.

Vetra ni. Motoriramo in si ogledujemo zeleno Magnezijsko obalo, to je vzhodna obala Tesalijske, oziroma zahodna obala Solunskega zaliva. Ruto je določila radovednost in vremenska napoved. Za prenočevanje izbereva Agiokampos, edino spodobno pristanišče na dnevni oddaljenosti od Sporadov.

Pristanišče Agiokampos so obnovili in leta 2021 "odprli". Sestavlja ga ribiški mandrač na severu in dolg, dobro zaščiten pomol na južnem delu. Ribiški del je zaseden. Južni del je prazen. Na pomolu so stebrički za vodo in elektriko. Oboje deluje in je zastoj. Stebričkov je toliko, da bi imela vsaka s krmo na pomol privezana barka svojega s po štirimi priključki... Pomol so obnavljali od leta 2017 z evropskimi sredstvi...

Okolica je mirna. Med pristaniščema je "kantina", mali domačinski bife. Pomol je zvečer poln Grkov in Grkinj z ribiškimi palicami v roki. Edino kar moti je, da se morajo vsi vrli ribiči do točke ribarjenja pripeljati ali z avtom ali z motorjem in seveda tudi odpeljati.

Edina jadrnica, ki sva jo danes srečala, je jadrnica domačina, ki je v Agiokamposu na stalnem vezu.

plaža Mandraki, Skiathos

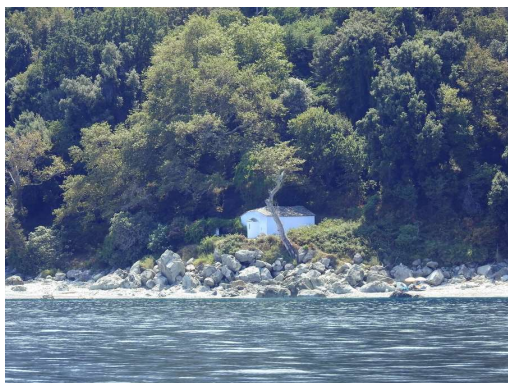
Magnezijska obala, v lanski ujmi je zemeljski plaz stekel vse do morja

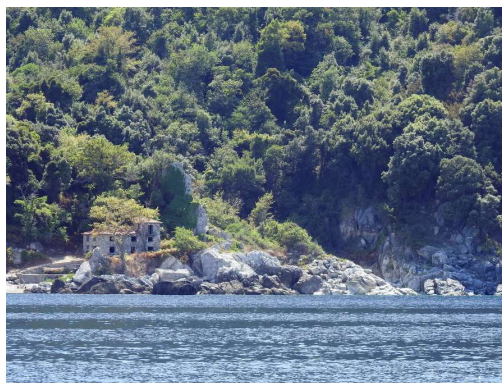
Magnezijska obala

Magnezijska obala

Magnezijska obala

Magnezijska obala

Agiokampos, južni del

Agiokampos, južni del

4. avgust 2024, nedelja

Zjutraj vleče iz severo-zahoda, konkretno vleče. Po napovedi naj bi se veter po 12h umiril. Gremo na sprehod okoli пристаниšča in v kantino na frape.

Ko se vrnemo, začneva pripravljati Laro za izplutje. Vklöpiva instrumente in naju skoraj kap. Sunki vetra so dosegali 44 vozlov. Določiva, da naš stari instrument ne deluje pravilno in se mu že malo meša. Čakava do 13h, ko so vrednosti samo še do 33, in se odločiva vseeno izpluti. Pripraviva drugo krajšavo in Laro hermetično zapreva, kajti valovi na odprtem so izgledali precej penasto.

Izplujemo in pademo v realnost od 7 Bf. Instrument ni pokvarjen. Vztrajava, ker vse napovedi trdijo, da bo veter oslabil. Kmalu začneva jadra daljšati. Krpica genove postane rjuha, glavno razvito v celoti. Po 7 miljah divjanja narave in še nekaj miljah prijetnega jadrnanja ponovno nastopi Yanmar. Do Nea Skioni ni vetra niti za vzorec, nekajkrat nas za nekaj minut poškropi dež.

Agiokampos, Tesalia - Nea Skioni, Kasandra

V pristanišču Nea Skioni prostor je in prostora ni. Trda tema je že in končno nama ribič s pomola namigne kam se lahko veževa. Sidrava, sidro ne prime. Ko postopek ponavlja petič, nedeljska fešta na obali doseže vrhunec in v nebo poletijo rakete. Vzletišče je sosednji pomol, 100 m od Lare. Arno iz obupa skoči v salon in obvisi še pripet na svoj rešilni pas 5 cm od tal kuhinje. Cvili kot pujsek, ker ne more zbežati v svoje zaklonišče v najini spalnici. Kapitan rešuje sidro izpod muringov, jaz Arna iz letečega položaja. Ko zaplet rešiva, greva sidrat 30 metrov bolj vzhodno. Sidro prime in stisnemo se med dva gliserja. Bosta že preživela...

Zanimivo, da smo v Nea Skioniju točno po enem letu. Lani enakega datuma smo bili že na poti nazaj domov. Tretjič smo tu in prvič, da sidro ni prijelo. Vmes so bile poplave in morda je vzrok mehko blato pristaniškega dna.

Komaj se za silo priveževa, naju pozdravi Slovenec Nenad, ki živi v Makedoniji. V Skioniju ima letno rezidenco in motorni čoln Merry Fisher 895.

Malo kasneje pride Nenad na kozarček in s kapitanom še nekaj časa veselo "vadita" slovenščino.

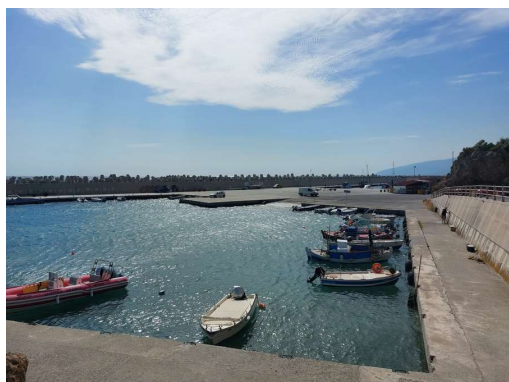
Z Arnom sva sklepčna, da je bil dan naporen in dolg...

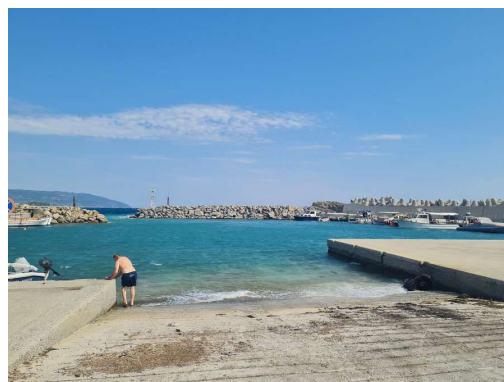
severno od Pristanišča Agiokampos je lepa peščena plaža in počitniško naselje

ribiški mandrač na severni strani

ribiški mandrač

ribiški mandrač

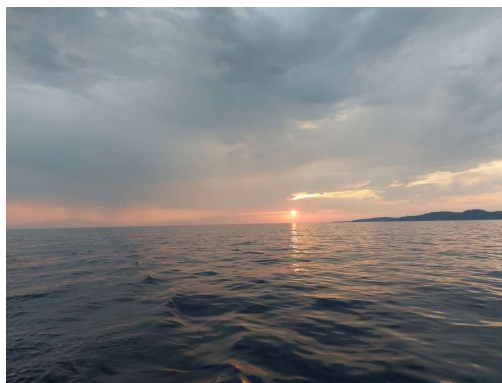
slepi potnik

se je z laro peljel do Skionija

tam nekje je najvišja gora Grčije Olimp

5. avgust 2024, ponedeljek

Nea Skioni - Ay. Nikolaos, Kasandra

Zjutraj ob 11h nas Nenad že čaka in odpelje s štirikolesnikom v njegovo poletno vilo, kilometer od centra Skionija. Prijetno, dolgo klepetamo, okušamo njihov sir, ajvar, mesnine, maslo s trartufi.... same dobrote.

Ko nas odpelje nazaj v Skioni, obiščemo njegovega mesarja in market. Kupljeno odneseva na barko, kjer naju sosed, arabski ribič povpraša, če bi kupila kaj sveže ribe. Kapitanu ni potrebno dvakrat reči, takoj oddrvi za njim na ribiško barko in se vrne z 1,6 kg težkim in 8 cm debelim kosom mečarice. Odštel je 20 eur. Škoda, da nimava zmrzovalne skrinje...

Ker izplujemo pozno, izberemo prvi primerni zaliv za najjužnejšim rtom Kasandre. Kapitan dolgo izbira sidrišče, ker je najboljše mesto zasedeno z enim motornjakom. V zalivu je sidran še nizozemski katamaran, prva živa jadrnica od Sporadov. Po enem neuspelem sidranju se prestaviva med obe plovili, sidrava in umiriva.

Zaliv je zelo lep. Voda je bistra, a temna, ker na dnu raste dolga trava. Na obali je pod borovci divji kamp, po gričih so oljčni nasadi.

Po kopanju sledi mečarica a la Roman s svežo zeleno solato in sladko, mirno spanje.

peljemo se...

Nenad

njegov nov čoln

pristanišče Nea Skioni

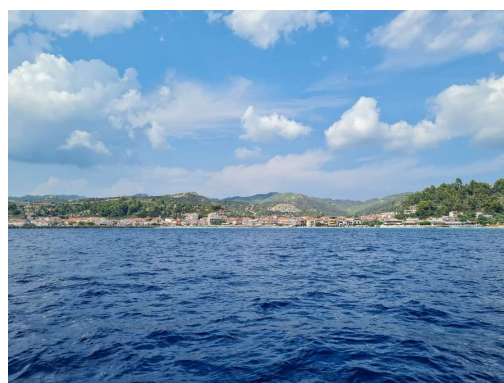
pristanišče Nea Skioni

včasih je dobro imeti majhno barko

če je pomanjkanje bitev, iz pipe na cevi voda teče, čeprav stebriček manjka

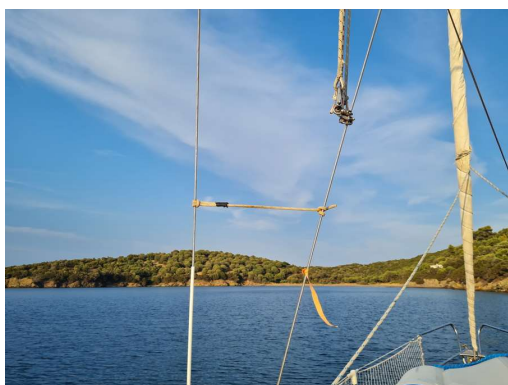
Nea Skioni

divja narava Kasandre

Ay. Nikolaos

Ay. Nikolaos

cvet bomaža

6. avgust 2024, torek

Ay. Nikolaos, Kasandra - Sykia, Sithonia, Halkidika

Po kopanju, prehranjevanju se odpeljemo na črpalko v dobro miljo oddaljeno novejšo marino Miraggio. Marina je v sklopu kompleksa Miraggio termal spa resort. Zelo nobel. Privez stane 10 eur/po m + 24% DDV... Nafta je 10 c dražja kot drugje, a naj bi bila za plovila, brez bio. Črpalka je ob poti, prijaznost in ustrežljivost je nivoju primerna.

Do naslednjega polotoka Halkidike za spremembo kičasto jadramo. Ob južnih stenah rta vetra ni, na vzhodni strani ga ponovno nekaj je. Končamo pred plažo Syki-je. Okoli Sithonije se pasejo jadrnice in boljša sidrišča so zasedena. Saj ne, da bi bilo pred Sykio slabo, samo zaščitenost ni po najinih standardih.

Okolica je živahna. Velike taverne so polne.

Naš meni na Lari je mečarica a la Roman, danes s sezonsko solato... težko se je naveličaš (mečarice namreč).

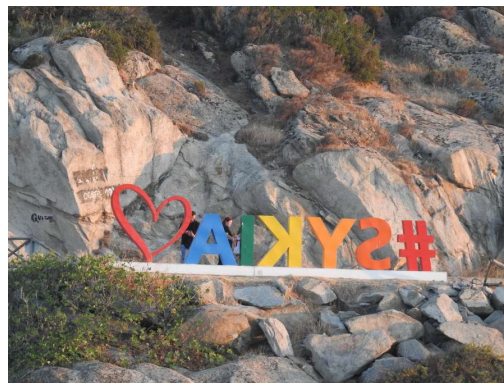
otok želva med Kasandro in Sithonio

črpalka v nobel marini

Miraggio termal spa resort, pogled z google maps je bolj zgovoren

Sykia

Sykia

Sykia

Sykia

7. avgust 2024, sreda

Sykia, Sithonia - zaliv Ierissou, Akti, Halkidika

Kapitan se je odločil, da ker bo danes najmanj valov in mrtvega morja od dardanelskega meltemija, zgodaj izplujemo okoli Atosa. Okoli svete gore Atos je avtonomna pokrajina, v katero je vstop ženskam in psom prepovedan. Običajni moški lahko vstopijo samo s posebnim dovoljenjem. Na dveh sidriščih lahko pristaneš v sili in to je to. Plovba okoli je dolga in je lahko zaradi neutrudnega meltemija nevarna.

Že pred 5h nas zbudi valovanje vzhodnika. Hitro odsidrava in izplujemo v veter, ki je močnejši od napovedanega. Napredujemo počasi. Lara se lepo spopada z valovi, njena vsebina malo teže. Na južnem rtu pod Atosom obrnemo kurz proti severu in dobimo valove v bok, kurz popravljamo, se prilagajamo. Čez nekatere valove ne vidiva horizonta. Zoprnija z vedno manj vetra se konča 15 milj pred zalivom Ierissou, katerega južna in zahodna obala nista več v oblasti menihov. Z valovi v krmo in vetrom 5 Bf nadaljujemo hitri rodeo samo na genovo. Ko obrnemo proti jugu se v zalivu morje in veter umirita. Počasi odropotamo do obale pred Koumitso in najdemo ustrezno polje mivke za naše sidro.

Če želite koga prepričati, da jadrnanje zanj ni primeren šport, svetujem jadrnanje okoli Atosa. Redko kdaj je prijetno, je pa

slikovito. Obala Atosa je vsekakor vredna ogleda.

Zaliv Platy na vzhodnem rtu zaliva Ierissou, ki je bil najin prvotni cilj, je lahko še tako pravljico lep, ampak sva se mu po pregledu informacij o njem odpovedala. Leži znotraj meja atonske pokrajine Atos in kazen za nedovoljeno sidranje v njem je 2000 eur.

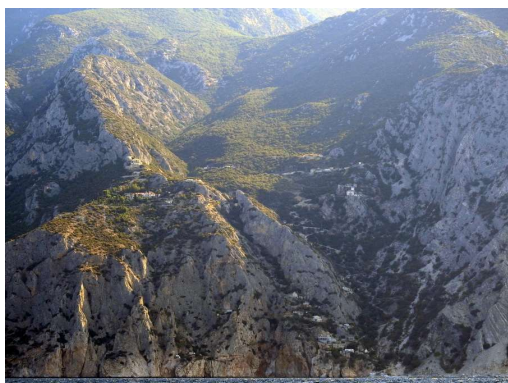
Pred plažo zaselka Koumitsu vlada nepričakovan mir. Redki kopalci ne razgrajajo, prevoznih sredstev ni ne videti ne slišati. Veter rahlo vleče iz obale in nas prijetno hladi. Ko se znoči, gredo v akcijo ribiči vseh vrst in velikosti, posadka Lare pa na zaslužen spanje.

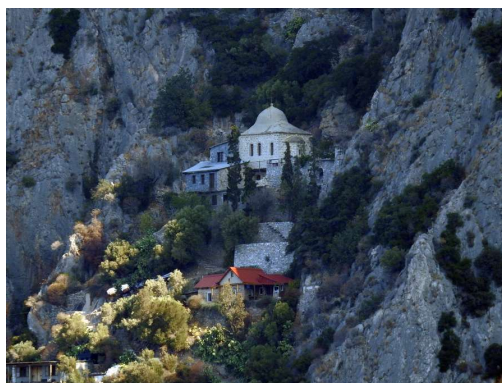
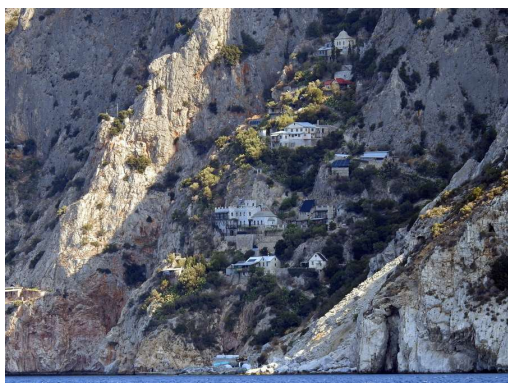
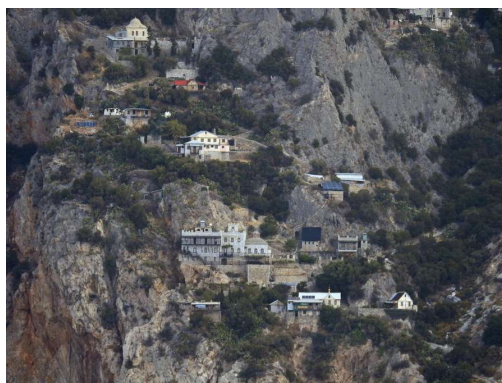
jutranji Atos

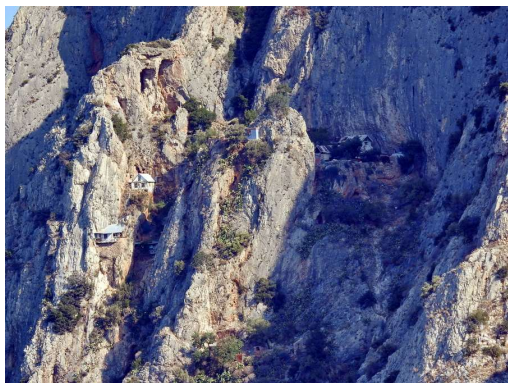

malo kasneje

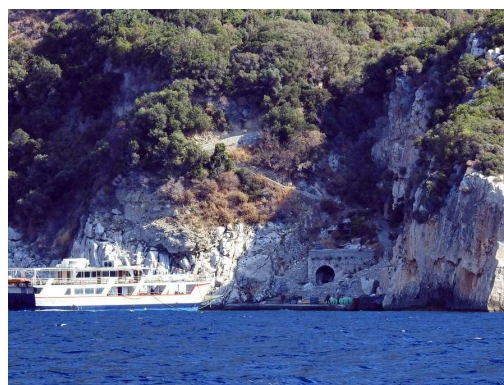

južne stene polotoka

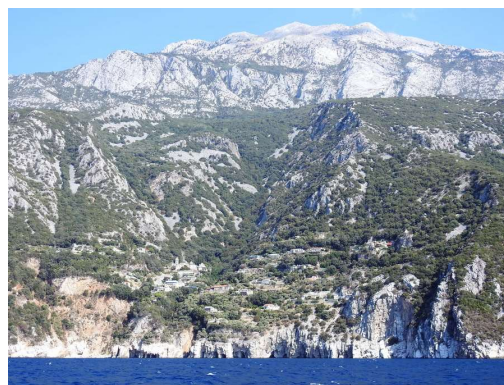
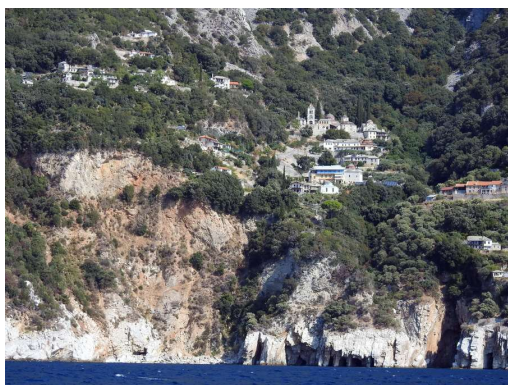

dostopno je samo po morju

stik s svetom je Sveta Ana

južno pobočje Atosa

8. avgust 2024, četrtek

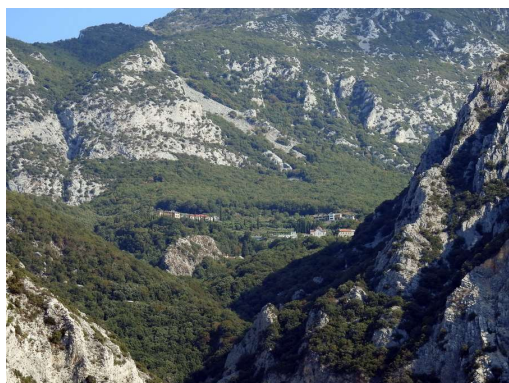
zaliv Ierissou, Akti, Halkidika

Zbudimo se ob zlati plaži na turkiznem morju. Vse prebivalstvo še spi, pa se nismo prav zgodaj zbudili. Skleneva ostati.

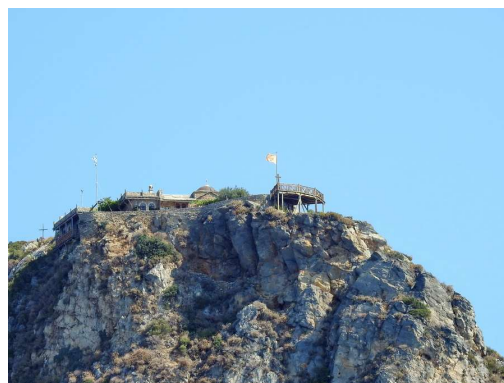
Zvečer ni svetlobnega onesnaženja, čez dan ni zvočnega onesnaženja. Edina jadrnica v vidnem polju sva. Lep konec sveta.

Servisni dan začneva šele popoldan, dopoldan se je bilo potrebno spočiti. Arno se je strinjal...

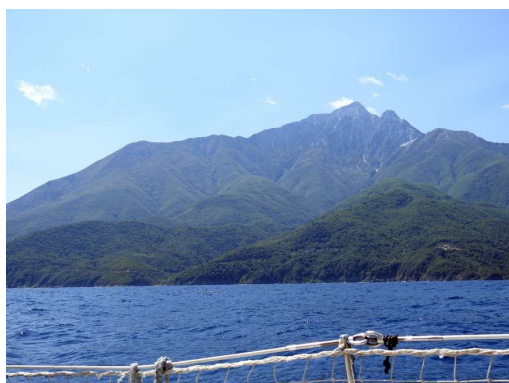
Danes bo za večerjo mečarica in mini lampuga, ki se je včeraj med rodeom zataknila za trnek. Mečarica bo še za jutri...

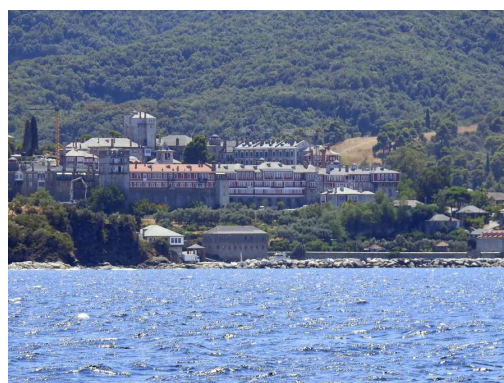
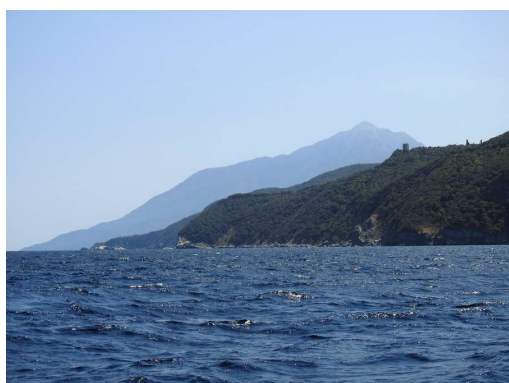
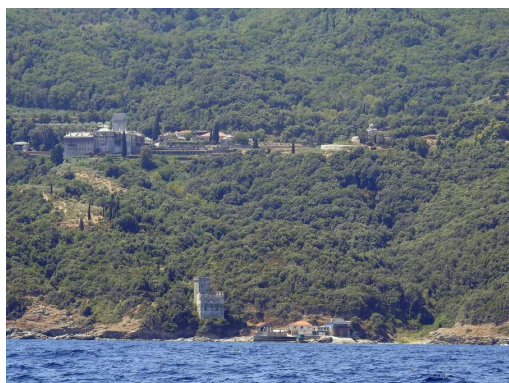
nadaljevanje od včeraj, južna obala

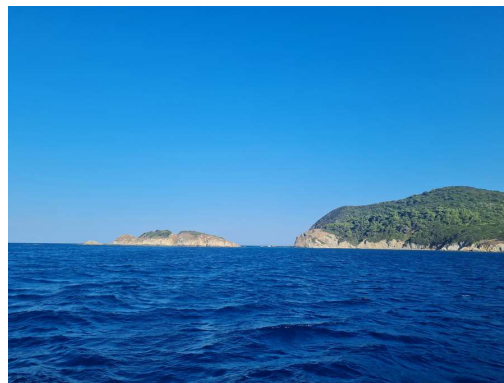
rt

vzhodna obala Atosa

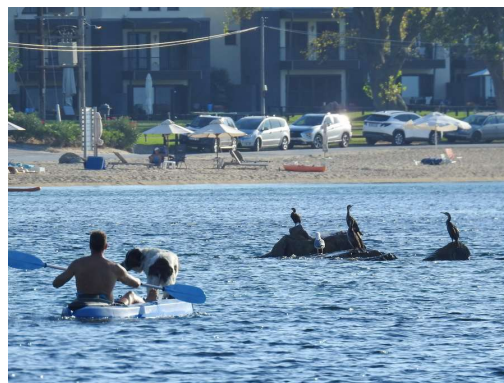
največje pristanišče avtonomne republike menihov

vzhodni rt zaliva lerissou

naša plaža

9. avgust 2024, petek

zaliv lerissou, Akti, Halkidika - Limenaria, Thasos

Najprej zaplujemo ob lepi obali Aktia nekaj milj proti severu v Neo Rhodo.

Zanima naju, kje je vzhodni vhod v Xerxes-ov prekop. Xerxes je v 5 st. pr.nšt., 10 let po tem, ko je njegov oče izgubil ladjeve na rtu polotoka, naredil prekop, da bi njegova vojska lažje osvojila Grčijo. Prekop pride v morje zraven pokopališča Nea Rhode v obliki skromnega jaška.

Pristanišče Neo Rhoda je majhno in plitvo. Pomol je zaseden z velikimi ribiškimi barkami, ki sva jih ponoči videla loviti z lučmi. Iščeva vir vode in najmanjša plivarica nama nakaže, naj se veževa na bok. Dobiva vodo in vrečko rib: male strelke, salpe, ušate. Še dva dni bo ribji meni...

Dnevni cilj je Limenarija na Thasosu. Kavalo sklenceva izpustiti, saj privez za Laro stane več kot nočitev v RB&B. Zgledujejo se po naših sosedih...

Od vzhodnega rta zaliva lerissou do Thasosa imamo ugoden veter. Pred otokom nas skoraj ujame nevihta s kopnega. Zadnji hip pospraviva jadra in zapreva vsa okna. Veter se obrne, pihne 30 vozlov, morje postane belo in severno od nas dobro seka. Na Yanmarja hitimo v zavetje otoka. Thasos je gorat. Njegove gore so nevihto odbile. Šla je za nami. Deležni smo le nekaj kapelj dežja.

Po končani nevihtni paniki vplujemo v veliko pristanišče Limenarije za večjo čarter jadnico. Čarteristi se sidrajo in vežejo silno počasi. Lara to naredi preden zaključijo. Na kapitanovo zahtevo se sidro vrže dovolj blizu čarterašem, da ne bo v napoto naslednjim ... in sidrna veriga prekriža njihovo. Sidro sosedov pač ni tako precizno položeno...

Sledi malo bolj umirjen večer s povišanim CAPE indexom...

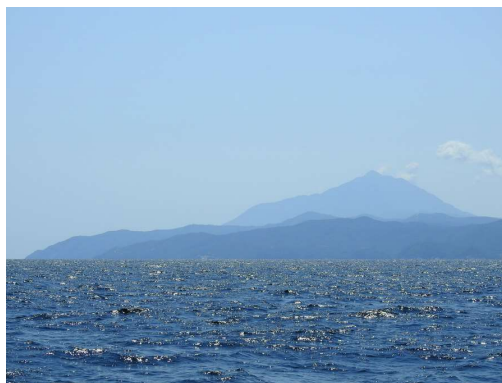
lepa obala zaliva lerissou

Nea Rhoda

vzhodni vhod Xerxesovega prekopa poleg pokopališča

Atos

10. avgust 2024, sobota

Limenaria, Thasos - otoček Koinyra

Zjutraj najprej previdno dvignevala sidrno verigo, sidro, da odrešiva romunske čarteriste, in se na isto mesto veževa bočno.

Včeraj zvečer je bila na parkingu, po ulicah in v tavernah strašna gužva. Dopoldan so ulice mesta prazne. Sprehodimo se na grič nad pristaniščem, kjer razpada upravna zgradba nekdanje nemške rudniške uprave Speidel. Tasos je bogat z rudninami in rudniki so pod različnimi oblastmi delovali vse do leta 1963. Od takrat naprej vse stavbe povezane z njimi propadajo. Na vrhu hribčka je tudi energetski park z zanimivimi kamni in lep razgled na pristanišče.

Obiščeva nekaj trgovin. Od prvega obiska sva si najbolj zapomnila, da prodajajo odličen kostanjev med. Kupila sva gozdnega in hrastovega, ker kostanjevega letos na najino veliko žalost ni.

Še frape in izplujemo, odropotamo okoli južnega rta otoka. Izpluti iz Limenarije je težje, kot vpluti. Sipina, ki zasipa vhod se slabo vidi in težje je presoditi, kje je globlje. Danes se je globinomer ustavil na 2 m, kar za Laro ni motilno, za veliko večino jadrnic pa je.

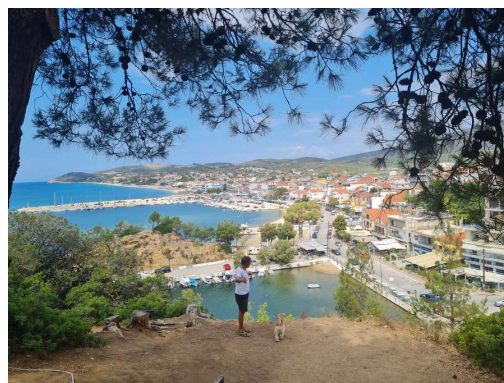
Za južnim rtom naju preseneti neprijetno valovanje iz 120°. Sidranje v malem, turkiznem zalivčku za polotokom Alyki danes ne pride v poštev. Že v južnem, večjem zalivu se dve jadrnici konkretno zibata. Iščeva kaj pametnega in ne najdeva. Danes iz 120, ponoči in zjutraj naj bi pihalo iz 60°. Počasi ropotamo naprej proti severu. Za malim otočkom Koinyra najdeva nepričakovano mirno morje in ustrezno globoko peščeno dno. Sidrava in krmo priveževa za skalo na obali. Ko preveriva sidro, ugotoviva, da je globoko vkopano v pesek. Ker veter za otokom piha iz različnih smeri, se odveževa od obale. Lara mirno lebdi 7 metrov nad lepo vidnim morskim dnom.

Pred temo naju najprej preseneti divjaški turist na motorni foil deski in kasneje, nedaleč stran, morska medvedka na večernem lovu. Nova realnost...

Koncert grozdovnikov z otoka nas kmalu uspava.

limenaria, Thasos

mesto

energetski kamni

energetski park

Alyki, pol ga manjka, ker so že Rimljani tu kopali marmor

severni Alyki

gore in čeri Tasosa

skrivališče za Koinyro

11. avgust 2024, nedelja

Koinyra - Faros, Trakia

Kapitan je spal v kokpitu, če bi pihnilo, pa ni. Dovolj smo skriti za otočkom, da je mir.

Ko končno izplujemo v smeri celine, na odprtem morju vetra ni, le rahlo valovanje iz JZ je ostalo. Na polvici poti se vklopi vzhodnik. Počasi se obrača za soncem in Lara počasi napreduje proti severo-vzhodu.

Pred Fanarijem si premisliva in iz zapljujeva proti пристanišču Lagos. Mala vasica med morjem in jezerom ima veliko pristanišče za tovarne ladje za prevoz žita. Ravnice severno od obale so eno samo veliko polje. Ob obali so mokrišča in jezerca, ki so prebivališče redkih ptic. Do pristanišča vodi kanal, kot v Prevezi. Pred vasjo je obala namenjena ribičem in obiskovalcem, desni, vhodni del obale je tovorni, levi breg je privatna marina. Pogled na obalo in poslopja ob njej je danes prav odvraten. Na obali namenjeni obiskovalcem je meter od morja razpotegnjena ograja in na njej ujeta tona plastičnih odpadkov. Danes naj bi bil v vasi nedeljski semen, morda so to posledice. Dva katamarana, gliser in ena jadrnica, vezani pred ograjo, so brez prebivalcev. Nekaj življenja je v čudni taverni. Vse skupaj deluje odbijajoče, moreče. Obrneva in tokrat po kanalu s tokom v krmo skoraj odglisirava nazaj v morje.

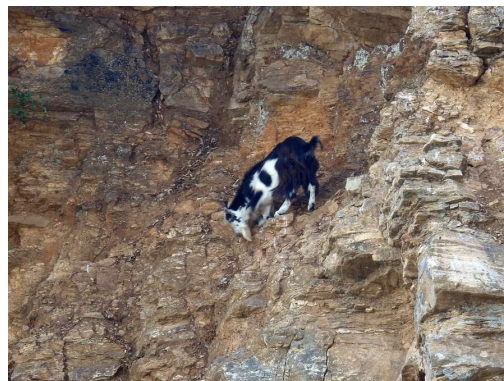
Vrneva se v Fanari. Vhod v pristanišče je vedno bolj zasut. Šef taverne nama kasneje razloži, da so reke po lanskem velikem požaru v jesenskih poplavah prinesle v morje veliko zemlje. Dno v pristanišču je postalo muljasto in morje motno, kar prej ni bilo. Globinomer je pri vходу izmeril 1,8 m. V pristaniškem bazenu je globine dovolj. Veževa se bočno na južno obalo. Stebrički ne izgledajo v funkciji, ampak šef kmalu najde pipo na cevi, ki vodi do tuša na plaži.

Fanari je letoviški kraj. Ima lepo peščeno plažo, priročno pristanišče za vsa mala plovila obiskovalcev, dovolj tavernic in penzionov. Pozimi premore bolj malo stalnih prebivalcev.

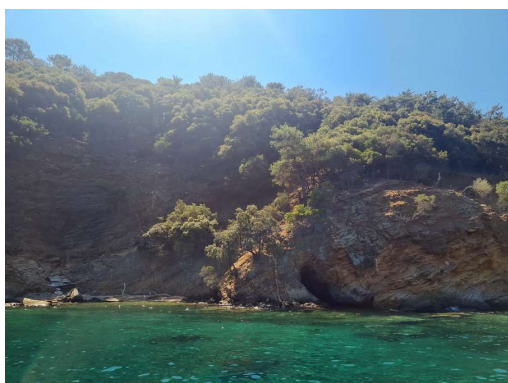
Pogovorni jezik je grščina in turščina, redkeje se sliši bolgarsko, srbsko. V bližini so parkirani avtodomi odraslih turkov, po obalni promenadi se sliši turška mladina. Seveda grški večerni obalni ribiči tudi danes ne manjkajo, pred in za Laro...

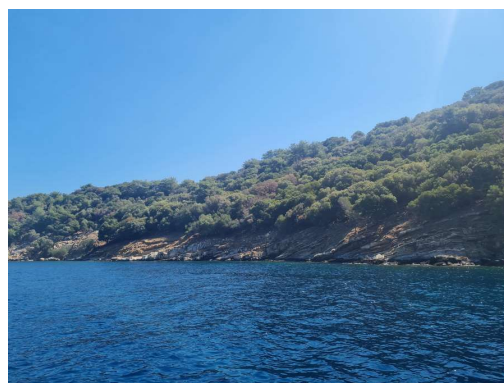
zbudijo me kozice

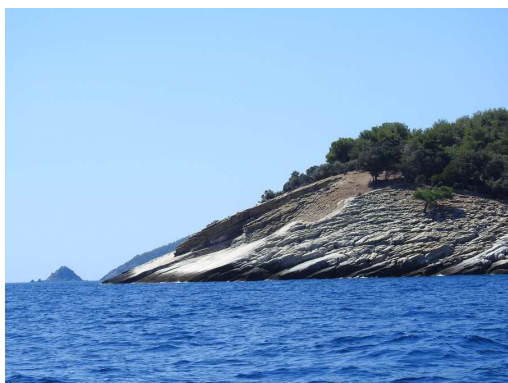
le kaj išče mama koza

Koinyra zjutraj

eno lepših sidrišč letos

severo-vzhodni rt Koinyre je dobro obelan od valov

Lagos, cerkev in pred njo tovarno pristanišče

obala pred vasjo

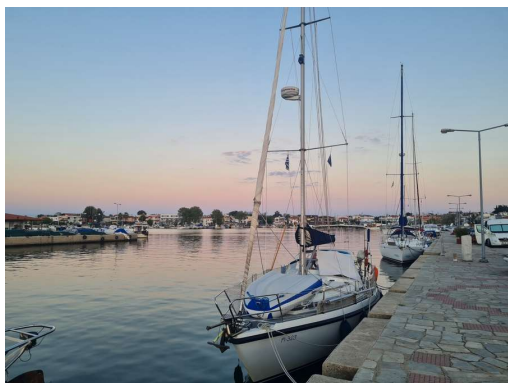
bolj podobna smetišču kot pristanišču

proti zahodu je privatna marina, tu razen požara barkam ne more nič škoditi

školjčičišča in žitna polja

Faros

Faros

12. avgust 2024, ponedeljek

Faros - Maroneia, Trakia

Preden izplujemo šef opere Laro, dolije vodo, potem se sprehodimo po vasi. V kavarni se hladiva z odličnim frapejem, Arno z ledeno vodo. Nastopil je novi vročinski val. Upam, da zadnji letos.

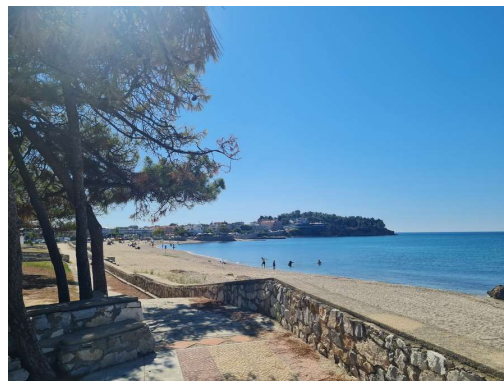
Severno od Aten je izbruhnil ogromen požar. Tam piha do 8 bf. Ubogi ljudje.

Do Maroneie nenadejano celo pot jadramo na južne vetrove, oziroma priobalni obrnjeni meltemi. Veter je nežen, ampak ker imamo že od Atosa tok v krmo, prijetno napredujemo.

Maroneia je ribiško pristanišče. Privez nama odredijo lokalni ribiči. 10 milj od turistične rivjere pristaneva med ribiči, ovčami, ob ostankih rimske naselbine.

Na večernem sprehodu odkrijemo eno delujočo ribjo restavracijo, nekaj vikendic, nekaj objektov globoko zakopanega rimskega mesta. Arno sreča vaške potepuhe, ki se jih ne moremo znebiti dokler nam poti ne prekriža čreda ovc, ki drviijo v pristanišče pit morje.

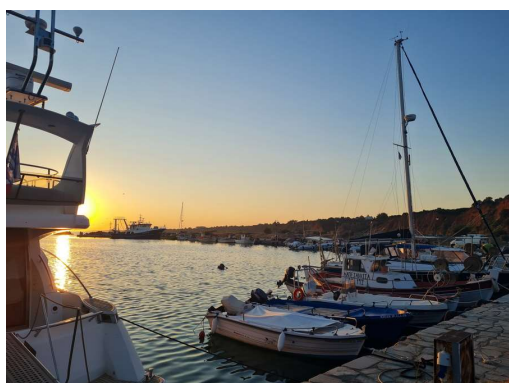
Z opazovanjem perzeidov tudi danes nimamo sreče. Včeraj je za spremembo odlično delovala vaška razsvetljava, danes se je velika kočna na koncu pomola odločila noč spremeniti v dan.

Compromis 36, moje sanje

Compromis 999 v Maroneii

Maroneia

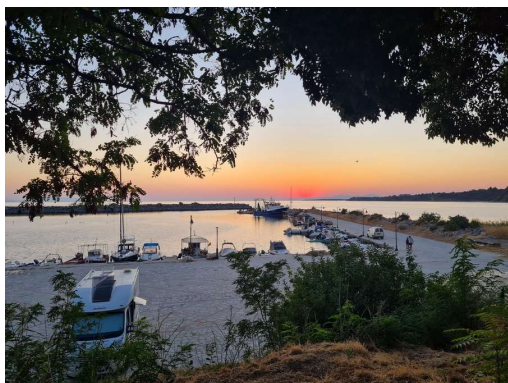
Maroneia

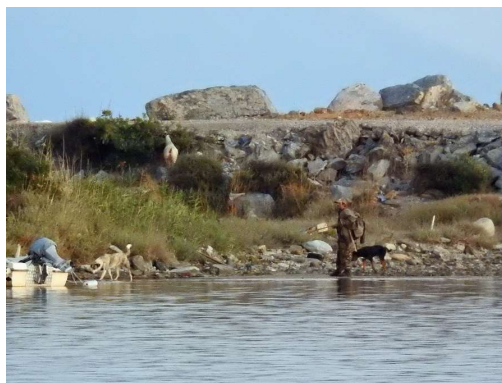
neizkopana rimska vas

forum

Maroneia

pastir s psmi prižene ovce pit vodo v pristanišče

13. avgust 2024, torek

Maroneia - Alexandroupolis, Trakia

Vroče je. Za jutranje ohlajevanje napeljeva tuš iz vaškega vodovoda in se dolgo hladiva.

Vklopim motor, kontakt zapiska, zgodi se nič. Ko opaziva, da se istočasno izklopi radijska postaja, ki je vezana na isti akumulator kot zaganjač, je vse jasno. Akumulator je izdihnil. Kapitan poišče premostitvene kable, poveže z drugim akujem in motor se zažene brez problemov. Začasna rešitev deluje, druga dva akumulatorja sta v dobri formi.

Danes vetra ni. Mirno ropotamo do zadnjih 7 milj pred Alexandropolisom, ko se vklopi jugo-vzhodnik in z njim kratki ušpičeni valovi. Toka v krmo je še vedno več kot 1 voz. Ko se tok sreča z vetrom iz obratne smeri, nastanejo majčkeni vodometi. Dokler veter ne prevlada, se vozimo po makadamu, pred velikim pristaniščem samo še proti vetru.

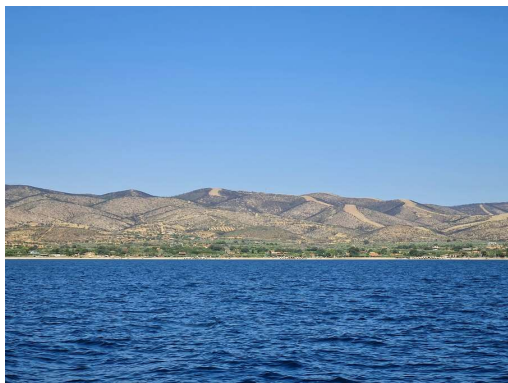
Pristanišče Alexandroupolis je "puno praznog". Razen ene tovarnjače, veliko vlačilcev in trajekta s Samotrakija, nič NATA, nič, samo veliki valobrani in veliko betonirane obale.

Ko iščeva prostor v bazenu za manjša plovila, naju pristaniška policija napodi ven, južno od "jaht kluba", severno od trajekta za Samotraki. Precej nemirno mesto. Kontaktna oseba "jaht kluba" nama danes ni v pomoč. Morda nisva v dovolj "dolgi" LOA kategoriji jahtašev.

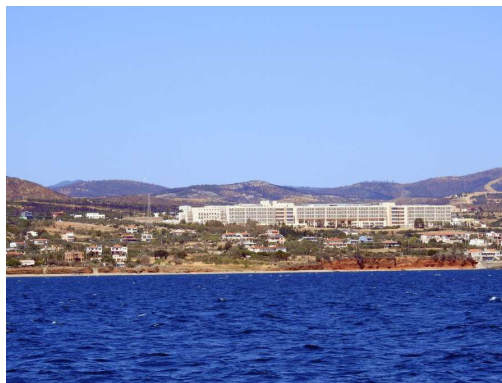
Kapitan se po naročilu pristaniške policije odpravi na njihov sedež, ki ga ni prav enostavno najti. Še stric Googel je malo zmeden. Vsaj tam so prijazni, ampak primernejše mesto lahko določi samo pristaniška uprava....

Motorni akumulator se ni napolnil niti na alternator niti na polnilec na 220.

V barki je ob 20h 36°, poskakujemo, opazujemo trajekt iz Samotrakija, kako virtuosno sidra 100 m od nas. Dovolj za danes. Nimamo želje po raziskovanju razbeljenega mesta.

v zaledju je bil lani obširen požar

evakuirali so tudi univerzitetni medicinski center Alexandroupolisa

prijatelj Romana

prazno pristanišče Alexandroupolis

NOA yacht club...

14. avgust 2024, sredo

Alexandroupolis, Trakia

Spali smo dobro. Zbudi nas trajekt za Samotraki, oziroma dvigovanje "čisto majčkenih" sider.

Postane vroče in veter je vedno močnejši. Kapitan se odpravi na pristanišo upravo. Na pristaniški upravi so bolj razumevajoči in nam dovolijo, da se prevezemo na nasprotno, zaveterno obalo - samo zaradi slabega vremena. Ko se bo veter pomiril, moramo nazaj - ampak jutri je praznik, pojutrišnjem je "premostitveni" petek... V ogromnem pristanišču so poleg Lare še Zante ferry za Samotraki, en mini tanker, trije novi, bleščeči vlačilci (darilo NATa ali EUja?), en gasilec, nepremičnin v NOA klubu ne štejem. Le koga oviramo?

Med potjo do uprave kapitan reši še akumulatorske probleme. Nazaj se pripelje s prodajalcem akumulatorjev, odpeljeta starega in pripeljeta novega. Prodajalec ni prepričan, da bo naš 6 let stari akumulator še kdaj oživel...

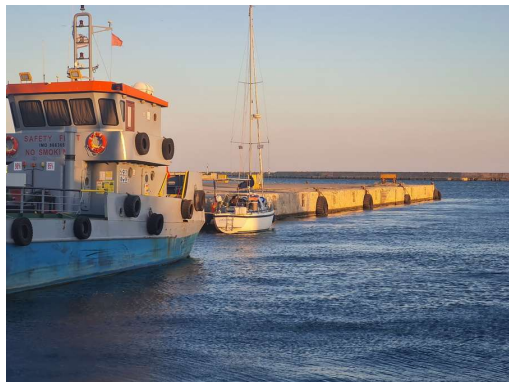
Prvežemo se na nasprotni breg in gremo družno počivat. Veter rjove 6 Bf. Uspešno pometa pleve iz ploščadi za

pretovarjanje žit na in v Laro. Na termometru piše, da je 38°.

Proti večeru, ko vročina malo popusti, veter ne, gremo v nakup hrane in nafte. Oboje prodajajo blizu. Nazaj grede večerjamo v "roštiljarnici" pred vhodom v lukó. Hrana je okusna, porcije prevelike, pivo primerno ohlajeno.

S perzeidi tudi danes ne bo nič. Na novem pomolu smo dobro osvetljeni, da kameram nič ne uide. Za vsak slučaj, da nebi kaj spregledali, nas obišče še pristaniška policija in pristaniška uprava. Prijazni so, le obvezni obhod so si malo popestrili.

Ko se opolnoči notranjost Lare za silo ohladi, posesava pleve s postelj in ...

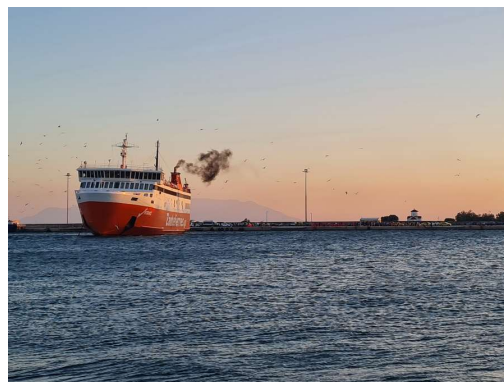
na novi lokaciji

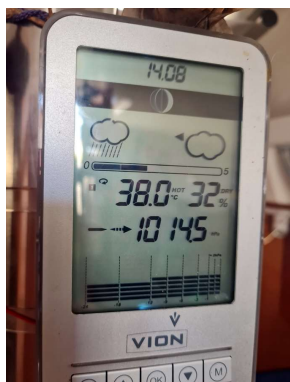
za nami bleščeči vlačilci, ugrez imajo 5 m

bojna oprema za razsute pomole

Zante ferry je prihrumel iz Samotrakija

v notranjosti Lare, ura je po CET, nisva prestavila na EET

15. avgust 2024, četrtek

Alexandroupolis, Trakia

Zbudimo se pozno. Na tem koncu pristanišča je mir. Ker je praznik, je mesto še toliko bolj izumrto. Ni živih.

Skleneva, da so danes na odprtem morju za nas še preveliki valovi in raje počakamo še en dan v vročem mestu.

V vročem dnevu se ne dogaja veliko.

Oživimo, kot večina prebivalcev mesta, zvečer. Pridružimo se jim na promenadi. Glavno ulico ob mestni plaži zvečer zaprejo za promet. Najprej srečava vojaško parado. Nimava pojma zakaj, najbrž ne za verski praznik. Takoj za tem gostinci razpostavijo mize in stole po cesti. Mesto oživi v polnem sijaju. Kdor ne sedi v taverni, ima piknik na trati med plažo in cesto. Vse skupaj je bolj podobno Čanakkalam kot Volosu. Tudi hrana v tavernah je bolj "azijska". Danes jeva ribice in božanske priloge.

Barko imamo že božansko zasvinjano od plev...

večerni Alexandroupolis

Alexandroupolis ni po Aleksandru Velikem ampak po njihovem kralju Aleksandru

16. avgust 2024, petek

Alexandroupolis - Therma, Samotraki

Prestaviva Laro na pomol za obiskovalce, kjer je voda. Bogdan se loti larine zunanosti, jaz notranjosti. Po dobri uri se Lara ponovno blešči. Kavo spijska kar na barki in po hitrem postopku izplujemo.

Jadramo z vetrom v polkrmo do Samotrakija. Prebrala sva, da se trenutno da vpluti v plitvo pristanišče Therm. Ko prideva bliže, opaziva v njem visok jambor. Čisto previdno zaplujemo vanj in se veževa na edini dovolj globok prosti vez. Parkirava precej na milimetre s pomočjo domačega skiperja in Stephana.

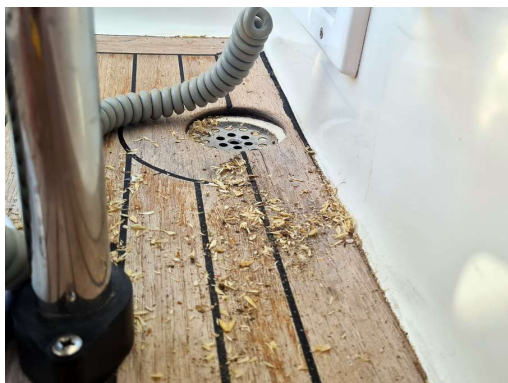
Stephan je pridrvel iz Therme, ko naju je videl prihajati. Njegov oče je Francoz, mama Grkinja iz Therme. Stephan je letalski konstruktor v Eliksiru, La Rochel, in pozna Pipi Strela. Ima malo jadrnico doma v La Rochelu v marini s 5000 privezi...

Mandrač v Thermah je zaseden z domačimi in počitniškimi ribiči, dvema izletniškimi barčicama, eno jadrnico in nekaj

gliserji. Ni veliko prostora. Valovanja v njem ni, razen če piha zahodnik, ki pa naslednje dni ni predviden. Sta celo dve pipi za vodo in en priključek za elektriko. Na vzhodni strani za valobranom je plaža in "beach bar".

Pred nočjo greva plavat na vaško plažo. Morje je valovito in hladno, kakšnih 26° ima. Plaža je iz "savskih" kugel sive in črne barve. Hitro izgubiš tla pod nogami. V globlji vodi je dno peščeno.

Po večerji poslušava prijetno, ne preglasno, glasbo z bara. Sosedji prinesejo iz bark kemping stolčke na pomol in debatirajo še pozno v noč. Grki si imajo neskončno veliko za povedati.

pleve s pristaniške ploščadi v Aleksandroupolisu

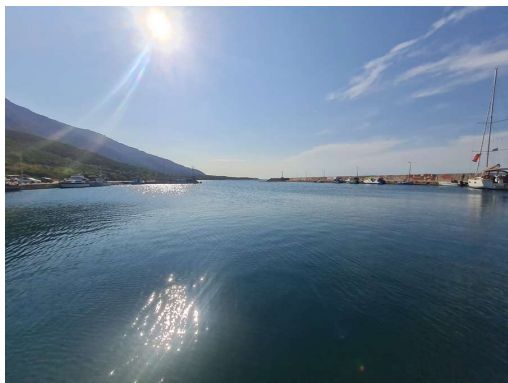
pristanišče Therma

vpluti je možno tik ob zelenem svetilniku, trenutna globina 2 m

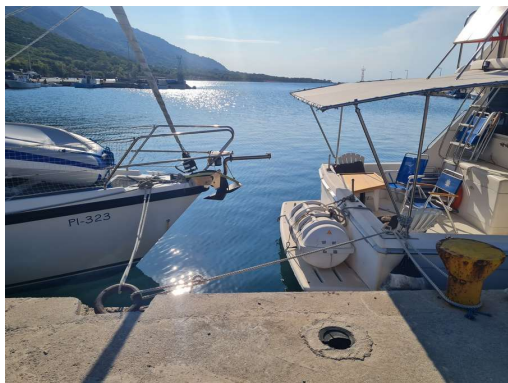

pri rdečem svetilniku morje vhod zasipa

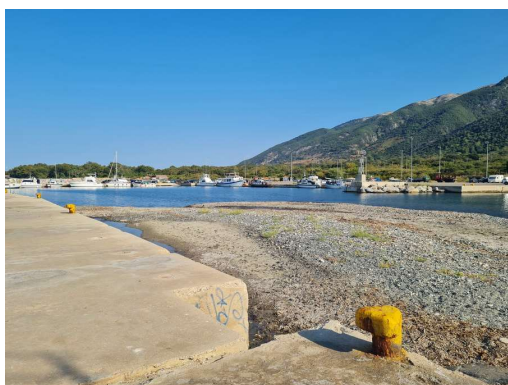

lepo mirno, ko si enkrat pospravljen

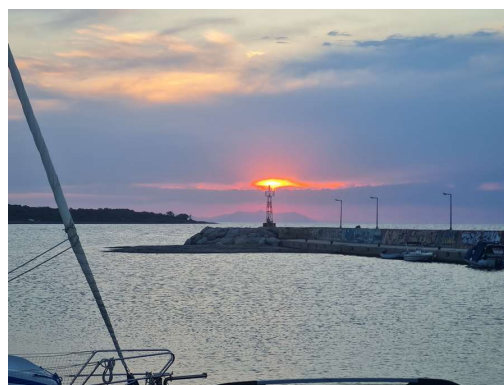

v ozadju zelena severna stran goratega otoka

ob zunanjem pomolu je sipina že krepko nad gladino

sonce zahaja za Tasosom

17. avgust 2024, sobota

Therma, Samotraki

Ne greva še nikamor, nam je prav lepo, počitniško.

Popoldan se odpravimo na pohod do slapov nad vasjo Therma.

V vasi Therma je v tavernah polno eksotične mladine. Toplice ne delujejo več, v zapuščenih bazenih je voda hladna. Penzioni in hotelčki so vseeno polno zasedeni.

Povzpremo se po gozdni poti do slapov vzhodno od vasi. Vegetacija je bujna. Platane in kostanji so ogromni, več stoletni. Po tleh je praprot, povsod potočki. Priplezamo do soteske s slepovi in tolmunih, v minjaturi sicer, a je lepo. Obiskovalci: eksotična mladina, oblečena ali slečena, v tolmunih ali po skalah...

Povsod prevladuje mladina, poprečne starosti okoli 30 let (ali manj). Večinoma so malo "posebni". "Odrasli" obiskovalci smo na otoku redki.

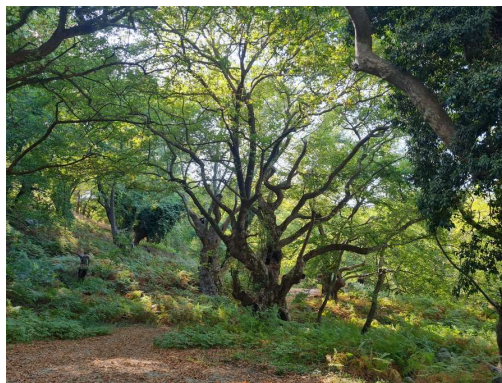
Kopanje po pohodu paše. Danes je samo 32.

Na sobotni večer prijetna muzika preide v neprijeten, glasen koncert DJ-a, ki traja do jutra.

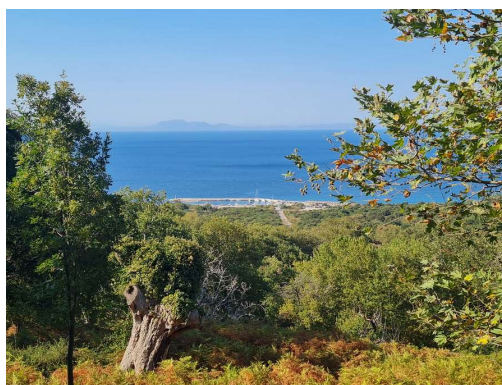
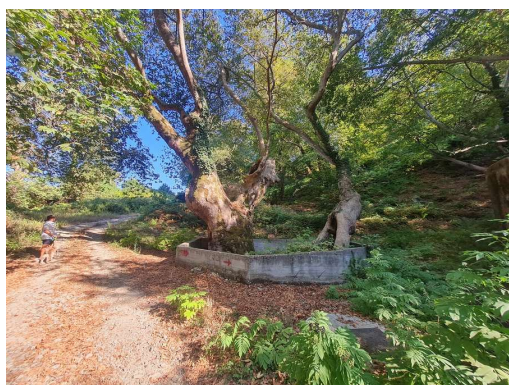
Za lepoto je potrebno včasih malo potrpet - enako misleči so očitno tudi sosedi, ki se danes kmalu poskrijejo po barkah.

platana

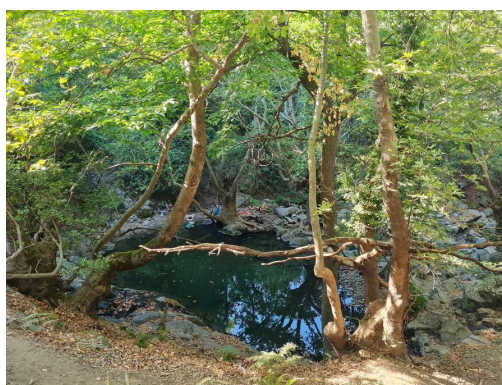
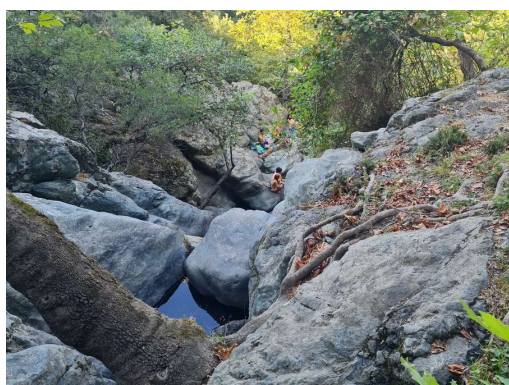
džungla

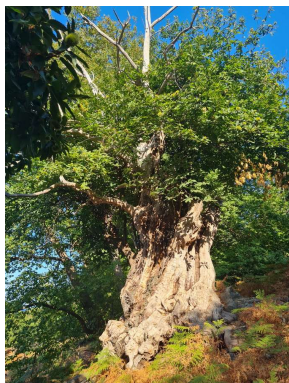

pogled na mandrač Therme

slapovi in tolmini

kostanj

čisto majhen hrast

18. avgust 2024, nedelja

Therma - Kamariotissa, Samotraki

Po kopanju, tuširanju in pranju pod vaškim tušem izplujemo proti glavnemu pristanišču otoka.

Pred 5 leti sva si otok ogledala z avtom, letos imamo ogled z morja. Počasi jadramo na genovo in si ogledujemo obalo - kilometri sive plaže in za njo gozdovi skoraj do 1600 m visokih vrhov. Ob morju tu in tam penziončki, hotelčki in nekaj novih počitniških naselij v bližini Kamariotisse.

Dolg pomol Kamariotisse je do polovice zaseden z velikimi in malimi ribiči. Smo tretja jadrnica. Na valobran je nameščena čisto nova cev in pipe za vodo. Smrad, omenjen v Naviliju, je dejstvo, ki ostaja.

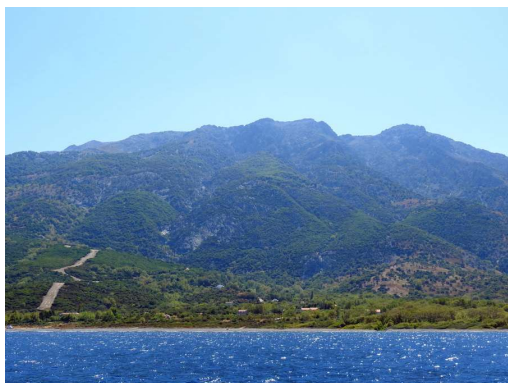
Zvečer prehodimo vas po dolgem in počes - v pol ure. Današnjo taverno izbereva po Googlu. Hrana je odlična, cene skromnejše kot na celini.

pogled z mandrača Therm

dopoldan je vplula jadrnica, v prvem poskusu je nasedla, potem so dobili navodila z obale

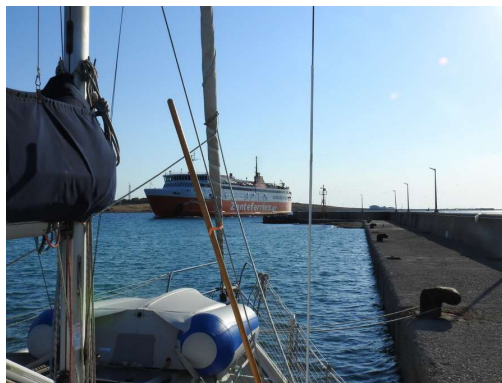
gozdnata severna stran

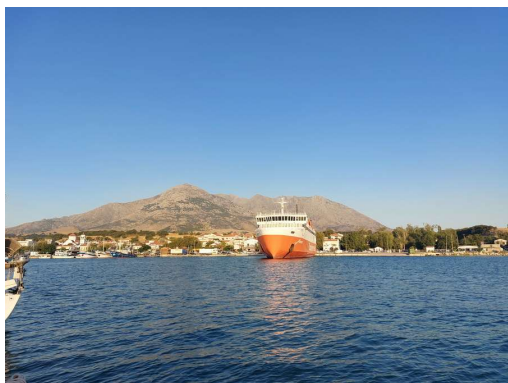
za trdnjavo je dolina z ostanki zgradb iz več obdobj

novogradnje pred Kamariotisso

tale oranžen nas zalezuje

pred kamariotisso, tokrat manj kot 50 m od nas

bio dizel...

19. avgust 2024, ponedeljek

Kamariotissa - Pachia Ammos, Samotraki

Dopoldan nameniva beganju po trgovinah in sedenju v vaški kavarni.

Popoldan izplujemo na ogled južne obale otoka.

Otok je po počitniškem in ostalem prebivalstvu malo poseben, malo "off grid". Tak je tudi izgled. Najvišji vrh je 1611 m nad morjem. Severna stran je gozdnata, plaže so od sive do črne, južna stran je polna žitnih polj, oljčnih nasadov, plaže so sive do bele. Hora Samotraki, glavno mesto otoka leži med griči in ni vidno z morja.

Deset milj vzhodno od Kamariotisse pada iz gora v morje slap, ki nikdar ne presahne. Morala sva ga videti... Vmes so plaže in plažice za vse okuse in navade. Otok je vreden ogleda.

Sidro vržemo v "zlat" pesek pred plažo Pachia Ammos. Nekaj valovanja od vzhodnega vetra vstopa v zaliv, močnejših vetrov naj nebi bilo. Nekaj malega naj bi pihnilo proti jutru, da nas odžene na Limnos...

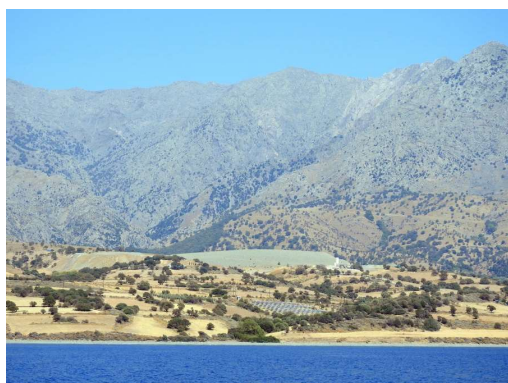
Beach bar na plaži teži z dumba-dumba muziko le do 21h, potem nastopi tišina in polna luna.

mesar ne govori angleško, zato ima modelčke...

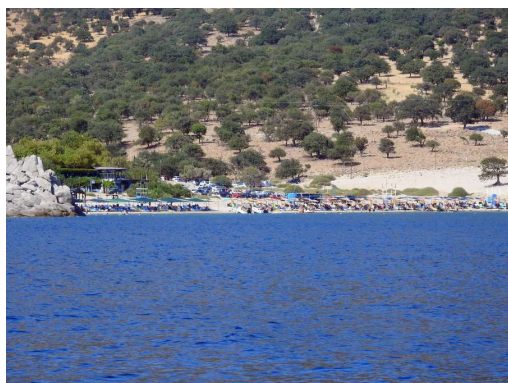
pred Kamariotisso je miljo dolg peščen rt

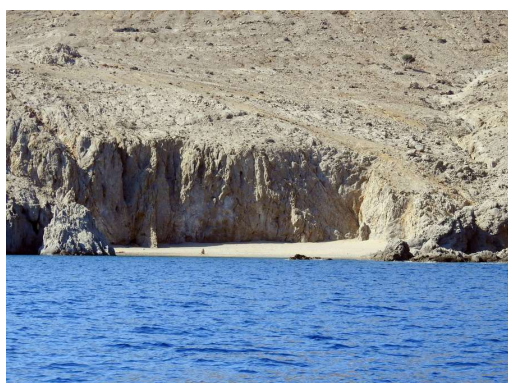
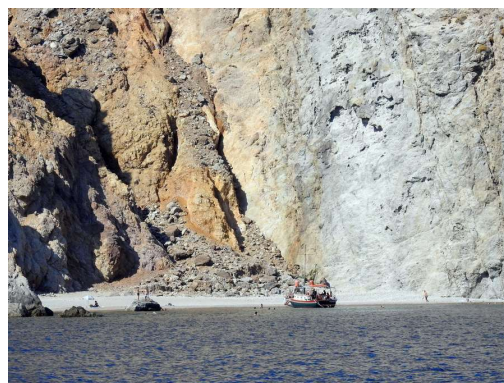
sredi polj zidajo ogromen zalogovnik za vodo

južna stran otoka

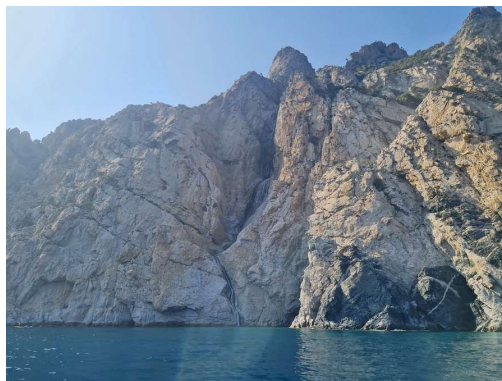

Pachia Ammos beach

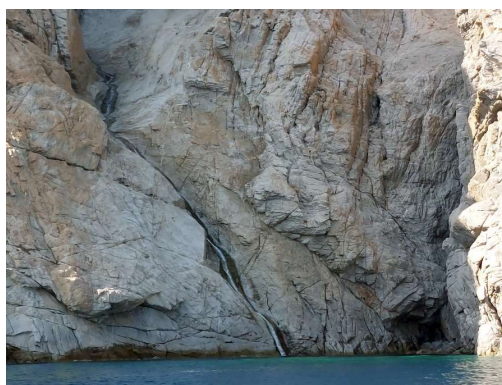
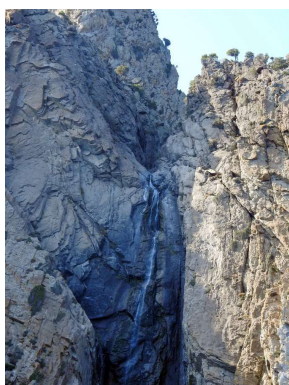

zelene skale

Kremasta nera, večna voda

20. avgust 2024, torek

Pachia Ammos, Samotraki - Myrina, Limnos

Zjutraj res nekaj malega pihne v pravi smeri in nas uspešno poganja tretjino poti do Limnosa. Ko meltemi opeša, si pomagamo z Yanmarjem. Pred Limnosom se ponovno zbudi in jadramo s krmnim vetrom skoraj v pristanišče.

Myrina je prijazen kraj. Že trikrat sva bila tu, lani prav tako avgusta. Vedno sva našla prosti vez na obali. Letos ni več tako. Sidramo v zalivu pred privezi, za trajektnim pristaniščem, v drugi vrsti. Prva je že zasedena... Sidrišče je pred kopališčem, torej se tudi naplavamo.

Miren večer zmoti čarter Bavarija, ki se sidra 10 m od nas. Kasneje se zbudi severo-vzhodni veter in Bavarija je le še 5 m od nas. Njih prav nič ne moti, naš kapitan pa se odloči za spanje v kokpitu.

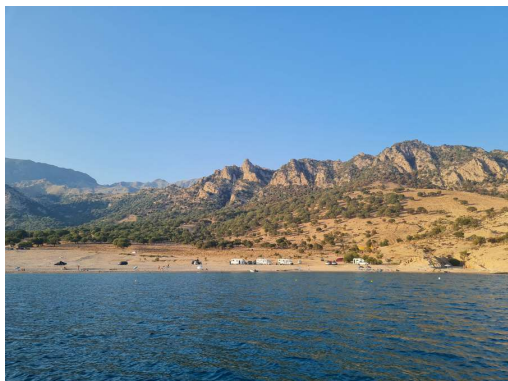
Ko se veter umiri, pridrvi trajekt in zbudi celo sidrišče z metanjem svojih ogromnih sider v morje. Ko odropota lahko končno vsi zaspimo.

Pachia Ammos

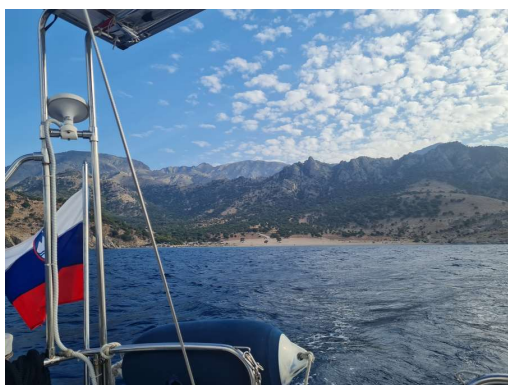
Pachia Ammos

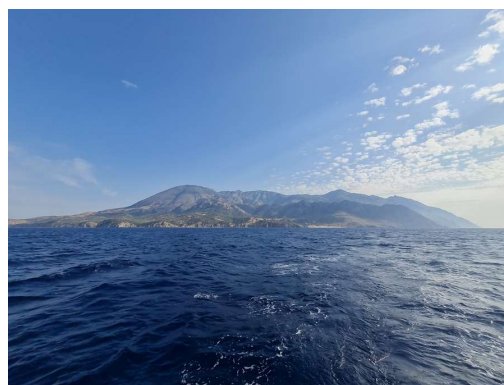
Pachia Ammos

*ko dvigava sidro, prileti na krov ribica iz preganjane jate -
vrnemo jo morju*

Pachia Ammos

nasvidenje Samotraki

Limnos

Limnos

Limnos

Myrina s sidrišča

21. avgust 2024, sreda

Myrina, Limnos

Pozajtrkujeva in čakava, da se kakšen vez na obali sprost. Ko izpluje ogromen katamaran, je prostora takoj več kot za Laro...

Preselimo se. Na sporedu je pranje perila v samopostrežni pralnici. To zahteva sprehod po nakupovalni ulici v obe smeri.

Ugotavljava, da Myrina postaja vedno bolj posh. Prodajajo lepe stvari, cene so bolj zasoljene kot lani, gužva je večja. Od prvega obiska pred 5 leti je precejšnja razlika v ponudbi in urejenosti. Zasluge za to imajo zagotovo turški navtični gosti. Myrina je zanje kot za Slovence včasih Portorož. Namesto igralnic, ki jih tu ni, jih bolj navdušuje prosta prodaja alkohola, lepe trgovine, taverne vseh vrst. Zanimarljiva ni niti nostalgija po otokih nekdanjega Osmanskega imperija. Tudi po teden dni in več bivakirajo na privezih. Ni čudno, da so prosti vezi redki. Grški navtiki se Myrine zaradi navala Turkov izogibajo, tako pravi sosed iz Therme.

Mi se imamo kljub množičnemu turizmu lepo. Zvečer obiščemo taverno ob ribiškem mandraču.

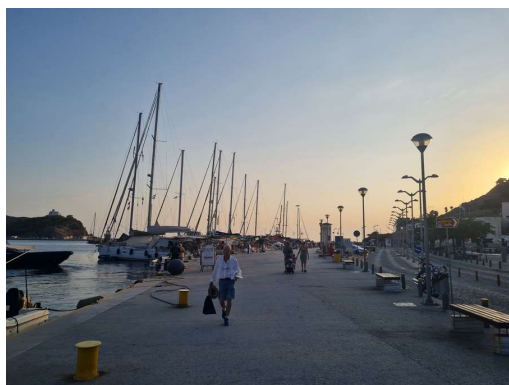
Zaspati pa je malo teže. Poleg nas se je naselil turški gliser starega kova, ki še ni vzel sončnih celic. Pol noči mu ropota agregat. Upoštevanje okolice ni ravno turška vrlina... Po obali mrgolijo sprehajalci in njihovi glasni mladiči...

eni s slušalkami

drugi s pokrivali

obala s privezi

mandrač

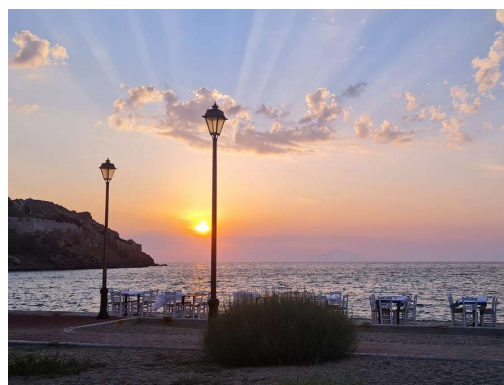
pogled na sidrišče

nakupovalna ulica

nakupovalna ulica

na zahodni strani mesta - desno od sonca se vidi Atos

Myrina iz mandrača

22. avgust 2024, četrtek

Myrina - Moudros, Limnos

Po svež kruh in pite, po nafto za rezervo, dolijemo zastojkarsko, dobro vodo in izplujemo. Vmes nekje si privoščiva še frape...

Pol poti plujemo na veter, pol na dizel. Jugo-zahodna obala Limnosa ima lepe, dolge plaže in nekaj malega turističnih naselij. Ob goli obali je, če pluješ proti vzhodu, prav zoprn nasprotni tok. Ko zavijemo v velik zaliv Moudrosa, se morje umiri, idealno za male ribiče, ki ždijo za vsakim vogalom.

Moudros je nasprotje Myrine, nobene gožve. Na glavnem pomolu je ena večja jadrnica, v marini/ribiškem pristanišču so tri na stalnem vezu (tam kjer naj bi bilo za obiskovalce, seveda). Zaplujeva v marino in se veževa na zunanjo stran zadnjega pomola. Glede na napovedani veter, kapitan z vezom ni zadovoljen. Izmerit gre, koliko je prostora med zadnjo stalno vezano jadrnico s palestinsko registracijo in obalo. Ugotovi, da ga je za 1 m več kot smo dolgi in prevežemo se. Nimamo bow truster-ja, ampak vaja dela mojstra...

V vasi vlada mir. Ob marini parkirajo avtodomi, v marini lovijo peš ribiči. Motorizirani pred sončnim zahodom izplujejo in se pozno vrnejo.

V taverno gremo tokrat le na pijačo. Postrežejo nama zelo dobro domače vino, po okusu med sovinjonom in muškatom. Arno je zadovoljen z vodo iz "špine". Za sladico je feta, pečena v sezamovi srajčki...

Danes ni motilnih elementov za spanje, temperatura je prijetna in komarji so s temo odleteli neznano kam.

Myrina z morja

pred vhodom v zaliv Moudrosa

trdnjava?

ribički

piramida na čeri za oznako ali...

Profitis Illias

23. avgust 2024, petek**Moudros, Limnos**

Raziskujemo Moudros.

V vasi na malem hribčku nad pristaniščem se najde skoraj vse za nas, več samopostrežnic, pekarnic, svaštarnic... Ni samopostrežne pralnice, navtične trgovine, ni sijočih trgovin s cunjicami in podobnim. Bencinska črpalka je 1,5 km stran. Ljudje so prijazni, gužve ni.. Turkov ni. Komentirali so, da v Moudrosu nimajo kaj početi, ker tam res nič ni...

Tavernica v vasi je polno zasedena. Z vasi se spustimo po drugi poti in željni uletimo v To Kyma taverno, ki je do 13h kavarna, kasneje restavracija. Ne hvalijo jo kar tako vsi Viliyi in Googli. Natararji neverjetno prijazno drvijo z magično hitrostjo. Vse kar smo okusili v triurnem bivanju za mizo v senci pergole je bilo odlično. Cena normalna, vaška...

Ostanek popoldneva prebavljamo. Ko se ohladi, peremo sebe, perilo, barko. Italijanski sosedi perejo sebe, brisače, avtodom...

Zvečer se vsujejo ribiči na pomol in v čolničke ter klepetavci na klopce na obali. Ponoči je slišati živo glasbo z vasi na manj kot sobno jakost. Petek je in v dveh obalnih in eni vaški taverni je malo več življenja kot včeraj.

Moudros

Moudros

24. avgust 2024, sobota**Moudros, Limnos - Sigri, Lesbos**

Zjutraj naju zbudi koncert petelinov. V To Kymi je na meniju petelinji paprikaš, morda jih namensko gojijo, ker tako mogočnega koncerta ne šlišiš pogosto.

Odvezati se je enostavneje, kot prištrikati in še brezveterje je. Za prvim rtom se veter nežno zbudi, dovolj, da razvija jadra. Na koncu zaliva piha, ne piha, piha. Pri izstopu iz zaliva zarijemo v valove. Nemogoči strmi val se kotali od neznano kje v trojicah. Kapitan krivi tok in po milji se izkaže za dejstvo. Valovi se umirijo v "normalne" valove meltemija in jadranje postane jahanje po valovih.

Današnja vožnja ni bila prijetna. Večinoma je bilo vetra premalo za prijetno jadranje in smo se valjali čez gore, potujoče v različne smeri. Pred Lesbosom postanejo veter in valovi zelo živahni in vsi trije smo srečni, ko skozi ožino med otočkom in Lesbosom zaplujemo v mirno morje. Sidramo v zalivu severno od Sigrija.

Če nebi v Naviliyu prebrali komentarja znanca za ta zaliv, bi se težko odločili zanj. Neverjetno dejstvo je, da v meltemiju v tem delu valovanja ni. Morje je gladko, kot redko kje, čeprav konkretno vleče. Le sidro mora srečati pesek, a livada trave se konča zelo blizu plaže.

V drugem poskusu se globoko vkopljemo in obstanemo na mestu. Željna kopanja zaplavava. Morje ima 23 °. Tokrat je osvežitev zagotovljena in prijetna nočna temperatura spalnice tudi.

Danes ima kapitan rojstni dan. Tortice ni dobil. Moral se je zadovoljiti s kozličkom v zelenjavni omaki s feto in kozarčkom muškatne penine...

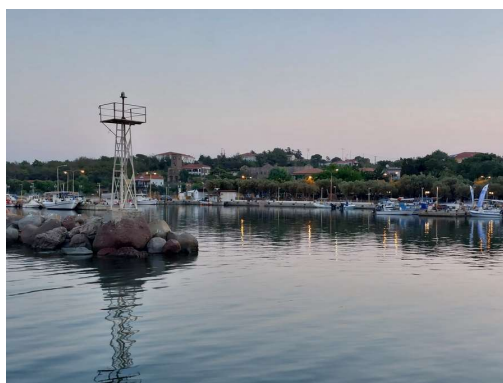
marina v Mourdosu

Larin parking

ribiško pristanišče

Mourdos

Mourdos, glavni pomol

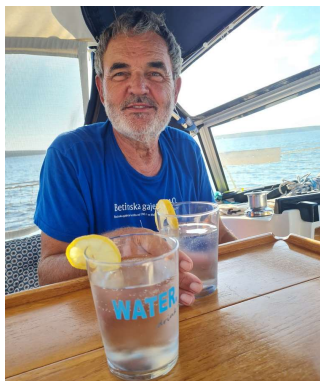
964 čevljev

svetilnik pred Sigrijem

Sigri

gin tonic za mirno sidrišče

25. avgust 2024, nedelja

Sigri, Lesbos

Ponoči me je prvič na tej poti zeblo. Sanjam, da sem premalo oblečena, da smučam...

Pred zoro naju zbudi hrumenje vetra. Kapitan gre za vsak slučaj podaljšati sidrno verigo na 45 m. Sedaj imamo razmerje 8:1. Zjutraj še preverja z "Anchor PRO"-jem, "ChainSim"-om, Navionic track-om in masko. Sidro se ni premaknilo niti za milimeter...

Pogled proti jugu ni prijazen. Bele penice prevladujejo. V vstopni ožini zahodno od naju je vala veliko več, kot včeraj. Ker se Lara prav mirno spreha v sunkih meltemija sem in tja in sidro PREVERJENO drži, danes lokacije ne bomo menjali.

Okamenela drevesa Sigrija sva si že ogledala pred leti, neuporabno novo pristanišče ni zanimivo, sledi nedeljsko lenarjenje na Lari...

Ponoči je trajekt odpeljal veliko količino vozil iz parkirišča na novem pomolu in danes je svet okoli nas zapuščen. Nekaj surfarjev, preganjalec ovc in dva kopalca so še med živimi.

okoli nas frčijo surfarji

vila socialnega revčka

kmet svoje ovce goni med vaškimi travniki z avtom

26. avgust 2024, ponedeljek

Sigri - Plomaron, Lesbos

Zbudijo nas petelini in psi, ki so že celo noč nekaj živčni. Hitimo, da nas ne ujamejo penice meltemija, ki naj bi danes vlekel le na začetku poti.

In začetek poti je bil miren, prijeten - nekaj malega jadranja, nekaj motoriranja. Lepo v miru sva si ogledovala južno obalo Lesbosa, male in velike zalive s peščenimi plažami. Vsi so odprti na jug in primerni za sidranje, če ni valovanja. Ampak valovanje je skoraj vedno...

Priplujemo do vasi Tavarni, kjer sva včeraj videla potencialno možnost sidranja, in žur se začne. Vklopi se meltemi. Pridrvi mimo Apothikesa iz velikega zahodnega zaliva Kallonis, ki otok skoraj razpolavlja. Piha iz severo-vzhoda, 6-7 Bf nam skoraj v kljun. Valovi zrastejo iz nič. Glavno jadro obvisi na jamboru v vsej svoji velikosti. Rahlo ga zategujeva in s pomočjo Yanmarčka počasi rinemo skozi valove. 7 milj nas dobro pere, potem se veter obrne na severnik. Izvlečeva kanček genove in hitro napredujemo. Po 5 miljah se izklopi veter in valovi. Da se veter v trenutku izklopi (ali vklopi) poznavam, da 3/4 meterski, ostri valovi na nekaj metrih sredi morja izginejo in je bonaca, tega še nisva vzela...Kako je tu izgledalo včeraj, ko je zares pihalo?

V nadaljevanju motoriramo po mirnem morju do Plomarija. Vedno več je mrtvega vala z vzhoda. Plomarij je slaba luka za vzhodne in južne vetrove. Valovanje vdira vanjo in se lepo odbija od pomolov, obale. Ampak želja po obisku prodajalne destilarne Barbagianni in vrčku piva pod dvesto let staro platano je velika.

Stanje v pristanišču je milo rečeno razburkano. Barke se noro zibljejo. Kapitan zaukaže poskusni pristonek, kljub negodovanju posadke. Pristonek uspe, posadka se umiri in morje tudi. Kapitan najde pipo 100 m od barke in Laro razsoli s pomočjo več veder sladke vode. Drugi član posadke gre v market. Zvečer gremo vsi trije skupaj na sprehod po slikovitih ulicah Plomariona, do Barbagianni-ja in na pivo na trgec pod platano. Pivc je bilo več in zraven je prav teknila res dobra grška pica.

V pristanišču je morje mirno, na obali je dogajanje pestro. Nekaj časa še opazujeva nočno življenje napol turškega mesta, potem se kmalu izklopimo.

nov trajektni pomol v Sigriju

ob njem prazna, slabo načrtovana marina

mogočni svetilnik še z juga

Sigri z juga

tudi tu poznajo suhozid

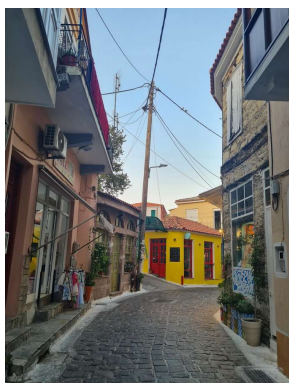
taborniki po grško

Eressos

Plomarion

Plomarion

hudourniška struga je priročen parking

trgac pod platano

ogromna 200 let stara platana

27. avgust 2024, torek

Plomari, Lesbos - Oinoussa, Oinousses

Ob 1h ponoči me zbudi zibanje barke. Postaja vse bolj nadležno, čez pol ure je že neznosno. Zbudi se kapitan in ugotavlja, da vse skupaj ni več varno tako za posadko, kot za Laro. Kapitan se prelevi v akrobata in nas odveže. Izplujemo brez prask...

Ko smo sosedu s izletniške barke zvečer spraševali, kako misli, da bo ponoči, je odgovoril, da je lahko bonaca ali kažin - nikoli se ne ve. Vzrok za današnji kažin in mrtve valove iz vzhoda so bile verjetno močne nevihte nad turško obalo, zaledjem.

Na odprtem ni nič bolje. Valovi z boka nas dobro guncajo. K sreči se ne vidi, kako visoki so. Vetrja je le za vzorec. Srečujemo tovorne ladje, tankerje. Jahto v mednarodnih vodah napajajo z nafto s tankerja. Pred nami švigne hitra barka in z zamikom prižge navigacijske lučke. Ni je na AISu. Ugotavlja, da si nas je prišla od blizu pogledat grška obalna straža - če naš AIS signal sovpada z dejanskim stanjem...

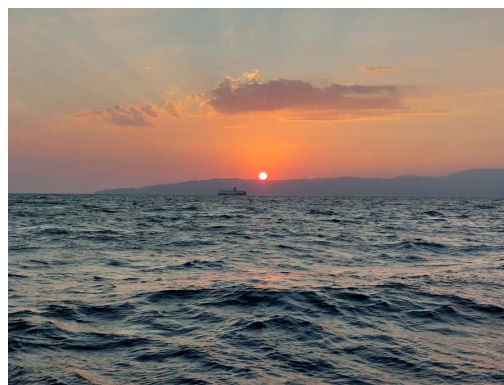
Ob zori zapeljemo v bonaco otokov Oinousses. Na genovo se počasi priplazimo v pristanišče vasi Oinoussa. Na obali najdeva prazen bočni vez. Pomolček za obiskovalce je napol prazen, ampak je potrebno sidrati, za kar je odločno prezgodaj.

Do popoldneva počasi oživimo. Ko si zaželiva tuširanje, voda iz stebrička ne priteče. Izveva, da voda teče od 8h do 13,30. Torej skočiva v morje, ki je tudi v pristanišču čisto. Nisva edina plavalca v zalivu pristanišča.

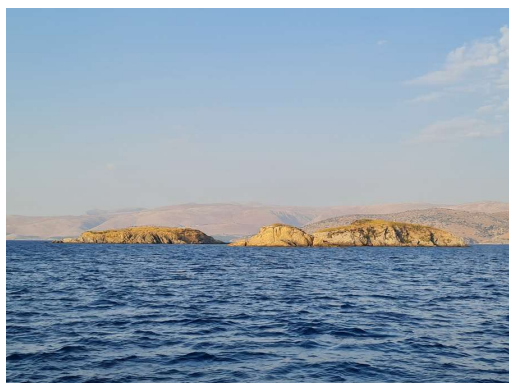
Zvečer odkorakamo do vrha vasi in nazaj dol na pivce na obali, polni kričečih otrok, babic in dedkov. Letošnja turistična sezona se končuje...

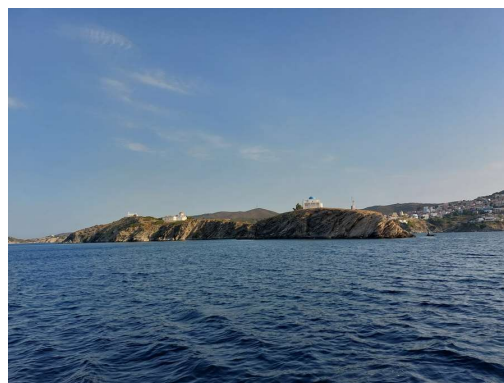
Plomari ob 2h zjutraj

Karaburun na turški strani, letos samo od daleč

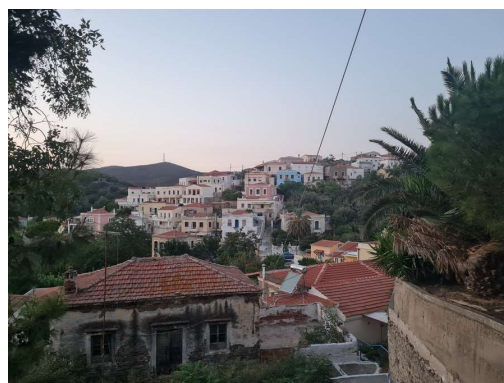
v zavetju Oinousses, Hios

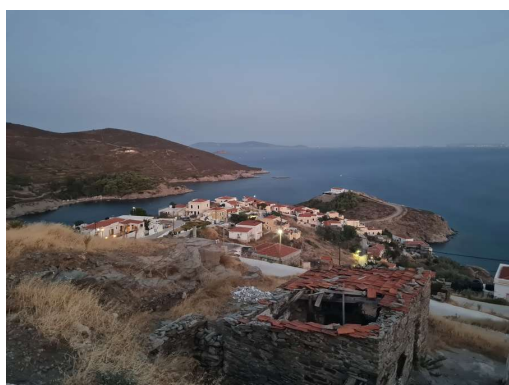
Oinoussa

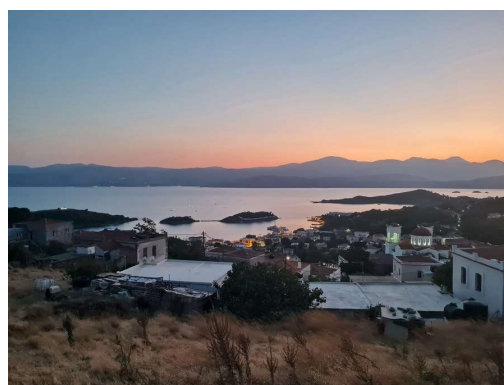
morska deklica varuje pristanišče

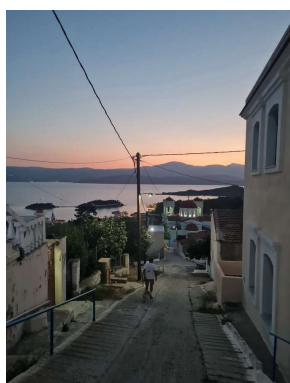
del vasi na zahodnem hribčku

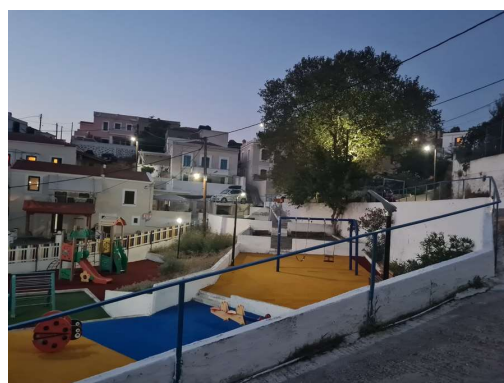
z vzhodnega hribčka pogled na turški otok Kara ada

pristanišče z vrha vasi

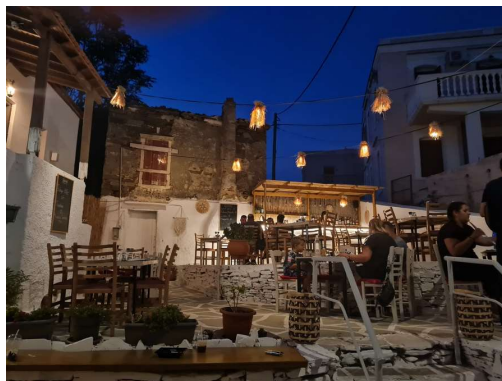
v poledici neprehodno, s kolesom navzdol smrtno

med hribčki je stisnjeno otroško igrišče

farna cerkev

lokal v zgornji vasi

28. avgust 2024, sreda

Oinoussa, Oinousses - Chios marina, Hios

Zbudimo se ob zvokih klavirskega koncerta, ki prihajajo iz vile na obali. Nisva mogla ugotoviti ali je v živo ali je posnetek, vsekakor zelo prijetna budnica.

Sprehodimo se do taverne na zahodnem koncu zaliva, na frape. Natakak je zgovoren mladenič... Poleg osnovne šole je na otoku še navtična akademija, ki jo bo kmalu okupiralo 150 gojencev. Pozimi živi v vasi okoli 500 prebivalcev. Peka je julija zadela kap in zdaj so brez svežega kruha. Novi pek bo začel z delom sredi septembra.

Današnja plovba je kratka. 10 milj do marine na Hiosu nas samo na genovo žene meltemi. V nikoli končani marini najdeva prostor globoko skrita za valobranom. Pri vhodu so vezani bagerji in barži. Nekje je pisalo, da imajo namen marino urediti. Trenutno je stanje nespremenjeno... vode ni, elektrike ni, na pomolih je nekaj domačinov, nekaj nepremičnin, nekaj potovalcev.

Ko postane malo hladneje, se Bogdan odpravi peš po nafto - rudel in dve kanti in rezervoar je poln. Črpalka je nad marino, 5 minut stran. Medtem, ko varim večerjo, gre še v My Market, 10 minut stran. Ladijske zaloge se dopolnijo za cel naslednji teden, lakote in žeje ne bo.

Vreme je postalo malo muhasto tudi na Egeju. 6. septembra ima Colin od Serafine 70. rojstni dan in z angleško družino smo se dogovorili, da se bomo do takrat zbrali v nikoli dokončani marini v Ermopolis-u na Siroso. Če želiva umirjeno pluti do tja, izgleda petek pravi dan za skok iz vzhoda na zahod brez neviht in deroče reke meltemija.

mi

prijetna Oinussa

nasvidenje

Oinousses

Hios

Hios

nikoli končana marina

nič se ni bistveno spremenilo, le bolj obrabljena je

29. avgust 2024, četrtek

Chios marina - Kamari, Hios

Do zaliva Kamari na jugu Hiosa je 15 milj, torej ni naglice. Gremo po svež kruh. V Kafekouti bakery, fancy pekarnici nad marino imajo samo pite in napitke. Pekarno najdeva šele v drugem krogu raziskovanja okolice, kljub dvojnemu navodilu domačinov. Dobro je skrita med privatnimi hiškami. Teta peče kruh v pritličju družinske hiše, najbolj oddaljene od glavne ceste in sva jo v prvem mimohodu mirno spregledala.

Spodoben veter nas žene samo do prvega rta južno od Hiosa, potem izdihne. Lani sva plula v obratni smeri ob turški obali navzgor slabe tri milje bolj vzhodno kot danes. Tukaj je Grčija najmanj oddaljena od Turčije in zato je ta del obale najbolj na udaru tihotapljenja prebežnikov. Lani so tihotapili prebežnike v velikih, cenениh napihljivih čolnih z napol delujočimi motorji, letos so se tihotapci modernizirali in praviloma uporabljajo hitrejše čolne za manj ljudi, ki lažje ubežijo patroljam. Lani sva uboge prebežnike srečala sredi morja, letos sva videla samo prazen, dober gumenjak na obali Hiosa, ki ga je od daleč opazovala grška obalna straža, ker do njega ni mogla.

V zalivu Kamari najdeva ravno še dovolj prostora za sidranje. Zaliv je majhen. Na pomol so vezani domači ribiči. Nekaj bark je na stalnih vezih. Pred nami je ameriška jadrnica s turško posadko. Ob Hiosu prevladujejo turške jadrnice in nisem prepričana, da so vse odjavljene/prijavljene, kot bi morale biti.

Turkizna, bistra voda je privlačna, a hladna za razvajence, ki so se 2 meseca kopali v toplicah od 28°. Samo 25°ima.

Zvečer se sprehodimo po vasi Emborios. Taverne so polne grških in turških kopenskih turistov. Koš za smeti iščeva po celi vasi dobre pol ure...

Žvečilk z mastiko v tej vasi ne prodajajo. Mastika je zdravilna smola grma rastočega "samo" na Hiosu.

marina Chios

mlini pred marino

Chios, Hios

nekoč tovarna keramike, danes privatno zemljišče okoli nje največje nahajališče okamenelih fosilov

obalna straža v akciji

zapuščen, spodoben gumenjak

nasadi mastike

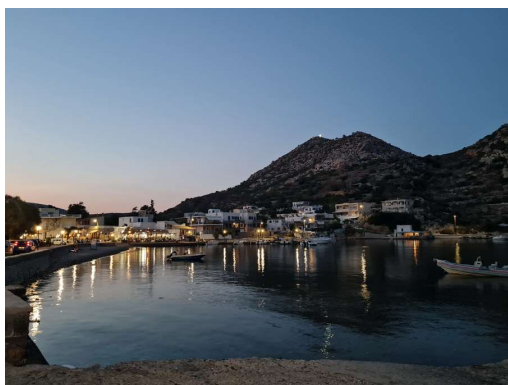
Emborios

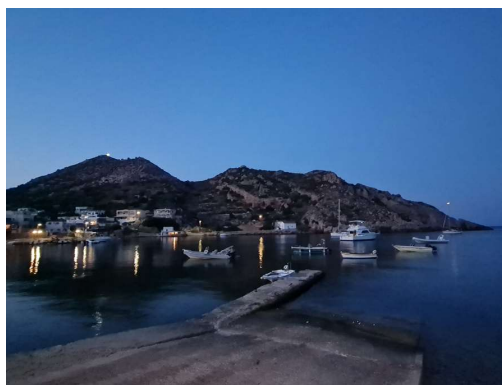
pred njim zaliv Kamari

tipična hiša Hiosa

Emborios - Kamari

Emborios - Kamari

30. avgust 2024, petek

Kamari, Hios - Srednji zaliv, Rinia

Izplujemo pred sončnim vzhodom in se ponovno sidramo tik pred sončnim zahodom.

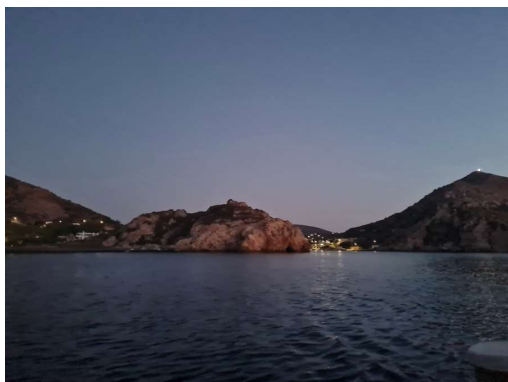
Današnja plovba je mirna. Vetra in valov je za dobre 3 Bf iz 90 - 140 S. Za Laro je to premalo. Jadrom skoraj celo pot pomaga Yanmar, sicer bi na cilj prispeli jutri. Jutri pa nam grozi 5Bf in nevihte s strelicami...

Pravzaprav se nihče od posadke ne pritožuje nad malo nešportnim prečkanjem Egeja. Za vse tri je današnja plovba bolj sprejemljiva, kot jahanje po valovih meltemija, ki že od Dardanel navzdol goni 5 Bf.

Po dolgem času pred Tinosom ujamemo ribico - slabi 2 kili težko zlato skušo.

Rinia ima na zahodni strani kar nekaj lepih in za meltemi primernih zalivov. Preden se kapitan odloči, kam bo vrgel sidro, natančno pregledamo vse tri najbolj skrite. Ko dnevni izletniki izginejo, se vkopljemo za orkane naslednjih dveh dni.

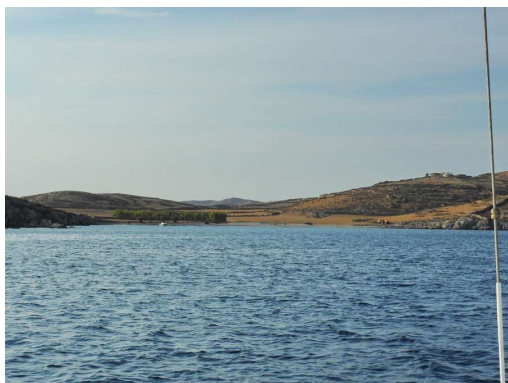
Rinia je lep konec sveta.

Hios

mali junak za spremembo mirno spi

Rinia

31. avgust 2024, sobota

Srednji zaliv, Rinia

Ponoči smo v zalivu sami. Ob 8h se priplazi črn gliser in se sidra v spoštljivi razdalji pred Laro. Ko si v mirnem jutru zaželi malo intimnosti, za barko zgrmi v vodo sidro nečesa večjega..... intimnost odpade. 43 m za Laro se sidra in veže na obalo 55 meterska jahta. Lara dobi ogromen valobran in strelovod.

Ob 9h se začne celodnevni program. Učiva se kako "uživati" življenje...

1. poglavje: medtem, ko gosti zajtrkujejo, se postavi plaža z vsemi potrebnimi rekviziti.
2. poglavje: gosti odsupajo ali odplavajo na obalo. Spremlja jih član posadke v gumenjaku, da jih nebi povozil kakšen dnevni obiskovalec. Črn gumenjak je ves čas sidran pred nami in preprečuje, da bi se dnevni izleti sidrali pred plažo.
3. poglavje: ko se gosti naveličajo čofotanja po morju, dobijo v roke skuterje in vodne motorčke.
4. poglavje: po poznem kosilu se odpeljejo na razgledno vožnjo proti Patmosu.

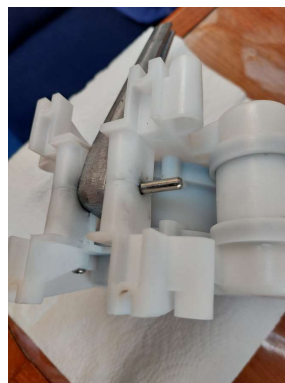
Jahta se imenuje Jaz in gosti štiri pare.

Ko jahte izginejo (kasneje pride še ena večja, ampak ne more bliže v zaliv), je še nekaj hafen kina z dnevnimi obiskovalci v plovilih do 12 m. Zvečer se za nami sidra čarter jadrnica z nemško posadko, ki za razliko od prejšnjih posadk, deluje usklajeno, naučeno, mirno.

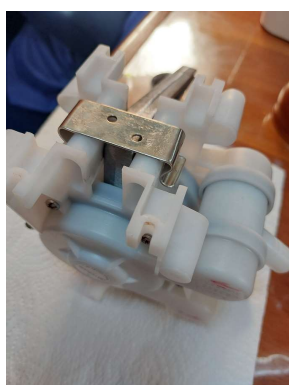
Tako izgleda, če si sidran v bližini Mykonosa.

Z nočjo se vse umiri. Jemo pečeno zlato skušo, pijemo vino z Limnosa, se kopamo. Mesečina manjka.

Danes so nas nevihte obšle. 5 Bf vetra na mirni vodi nas ni motilo.

končno je prišlo na vrsto popravilo nožne vodne pumpe

os je vztrajno lezla ven, sedaj nima več te možnosti..